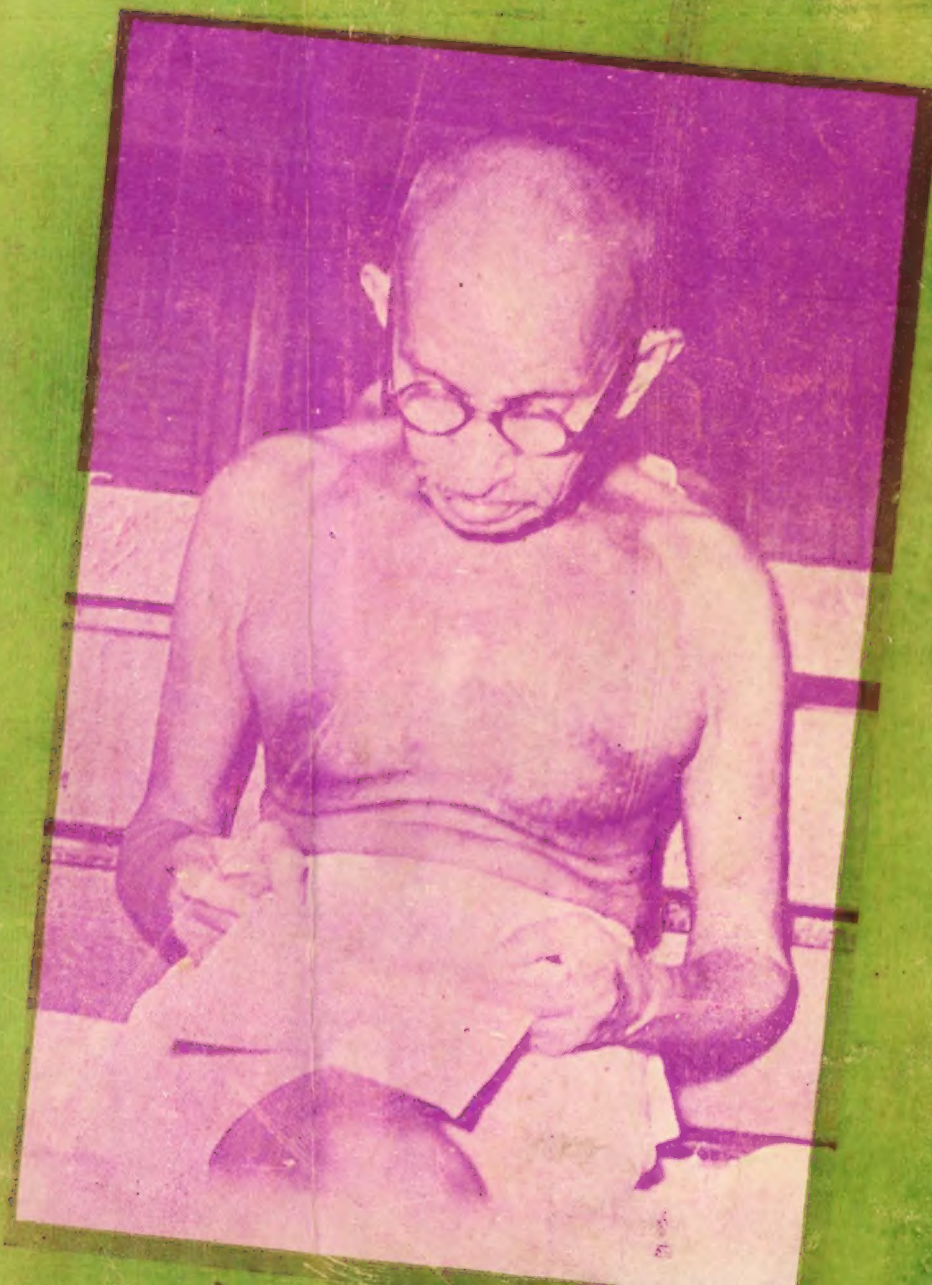

പ്രജാദിപത്നി

പുസ്തകം 2

ലക്കം 10

As. 8

ANALYTICAL

2 105 0

1857

Of 100

8. 105

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

സരസ്വതി! നമസ്കൃതം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിച്ചാമി സിദ്ധിഭവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൨. { മഹാന കന്നി. } ലക്കം ൧൦.

ശാസ്വി ജയന്തി

മഹാത്മജിക്ക് ഐ വയസ്സ് തികയുന്നു.

(1947 ഒക്ടോബർ 2-ാം-നു)

ശോഭയിൽ പുറത്തുള്ള വന്ദനപാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ-
ശോഭനമാം പുഷ്പകാവം, ദീപ്തമേന്ദ്രനാൽക്കൂ!

വിടരം മിഴികളാൽ നീ മദാ ഭാണ, നിന്ദ-
വടിയും നിലത്തുനി നിഷേധി ചാലുപ്പുത്ത-

മദ്യം നിലനിൽപ്പോന്നതാം സാമ്രാജ്യത്തിൽ-
മസ്തകം തകർത്താൽ വില്ലു പ്പ്രഭാവത്തെ-

കർമ്മം വാചാ ബുദ്ധി ഹിംസാമോടെ മിക്കുന്ന
കർമ്മശാസ്ത്രമനുഷ്ഠിക്കാൻ പ്രവർത്തനം

മുരളിയായ പരപീഡാ മുതലായ ഭാരതാവി-
മുത്തനാത്തീടം കാഴ്ച കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!.....

ജഗദം വിട്ടുനിൽ ദ്രാമസങ്കാരത്തോടുകൂടി-
മർന്നമങ്ങക്കണ്ണ കൈവന്നുപോട്ട, അങ്ങേ!!

പാലാ, നാരായണൻനാഥർ.

ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപവാസങ്ങൾ.

1) 1913 ഫിനിക്സ് സെററിൽമെൽറിലെ അന്യേതാധിപങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ വ്യതിചലനത്തിൽ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി കരാഴ്ചക്കാരും.

2) 1914 ഫിനിഷ് ടി കറണം 2 അള.

3) 1918-മാർച്ച് 12 അറബിമാസം 3.

അഹമ്മദാബാദിലെ തൊഴിലാളികളുടെ പരിമുഖ സംബന്ധിച്ച്—3 ചിലസം

4) 1919 ഏപ്രിൽ-13-സമ്പർക്കം.

നാഡിയാഡിൽ രതിൽ വചിയ്ക്കുന്നുണ്ടാ
ശ്രമത്തിൽ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിച്ച് 3-
ദിവസം.

5) 1922 ഫെബ്രുവരി രണ്ടാമത്തെ അഴുക്കു
 ബർക്കോളി: ചഴരിചരമസംഭവം സംബന്ധി
 ചു. 5 ദിവസം.

6) 1924 സെപ്റ്റംബർ 18-ന് അന്തരിച്ചു.
കോമത്തിലെ ഹിന്ദു—ക്രിസ്ത്യൻ മതമത 21-
ദിവസം

7) 1925 നവംബർ 24-സെന്റർ റി.

അശ്രമത്തിലെ അന്തഃസാധികളുടെ തെ
റ്റു പരിധിയിലാണ് 7 ടി. മസം

8) 1932 സെപ്റ്റംബർ 20. അർവാദാജ മിഖിൽ
മുഷ്കോഡോണറോഡിന്റെ സമുദായികതീട്ടി
ന്റ് ഏരിയയി-

உதயம் அடைந்தது. வெகித்-5 மணிக்கு
அவசரமாக.

9) 1932 ഡിസംബർ 22. അപരാധത്തിൽ;
മിത്;

ഇയിലിൽപട്ടം തോട്ടിപ്പണി നടത്താനുള്ള
അപ്പാസാഹേബ് പട്ടം വലുതാണെന്ന് അപേക്ഷ
നിരസിച്ചതിനാൽ 2 ടി.വ.സം.

10) 1933 മെയ്-8 തർവാദാജയിലിൽ;

21 ദിവസത്തെ സ്വയംശുദ്ധീകരണ ഉപ
ദേശം. ഉപവാസം ആരംഭിച്ച ദിവസംതന്നെ
ജയിലിൽ നിന്നും വിട്ടയച്ചു. പുനായിലെ
'പണ്ണകുടി'യിൽ ചെന്ന് മേയ് 29-ന് അവസാ
നിപ്പിച്ചു.

11) 1933 ആഗസ്റ്റ് 16. അച്ഛനോടൊത്ത്
വിൽ.

മേയ് മാസത്തിൽ ജയിലിൽനിന്നും വിട്ടയക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഗാന്ധിജിക്ക് അനുവദിച്ചിരുന്ന അനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതായും, ജയിലിനകത്തുവെച്ചു ഫരിജൽ - ഷോലികൾ നടത്താൻ അനുവദിക്കാത്തതായും ഉപപാസം. അതസ്സ് 20-ാം നമ്പർ ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയിൽ സാസുൺ അശുപത്രിയിലെക്കയച്ചു. അതസ്സ് നമ്പർ - 29 -ാം നമ്പർ നിരപരാധികമായി വിട്ടയച്ചു.

12) 1934 ജൂലായി; ഹരിജൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പുതിയതായി വഴിപിടിച്ച ഒരു പരിഷ്കൃതമായ് കാത്തിരുന്നെങ്കിൽ 7 ദിവസം.

13) 1949 മാർച്ച് 3, താജ്കോട്ട്.

ജനങ്ങളോടു ചെയ്ത ഒരു പാവനപ്രതിജ്ഞ
 ധർമ്മം ലംഘിച്ചതിനാൽ മാർച്ച് 7-ന് ഉ
 ച്ചതിരിഞ്ഞു ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചു.

i4) 1943 ഓഗസ്റ്റ് 10 ആഗസ്തം

നീതിപാലനത്തിനായി—3 ആഴ്ച.

15) 1947 സെപ്റ്റംബർ-1 ലു. ബന്ധ.

രാത്രി 8 10 നു തുടങ്ങി കല്പത്രായിലെ വ
 ഫമള സംസ്ഥാനയിൽ ഫിന്റ—മുസ്ലിം ചെറുകു
 ത്തിനുവേണ്ടി 73 മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം
 ഉപധാസം നിറുത്തി.

കുരുടന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സാഹിത്യം.

(അശ്വമേധവാദം)

നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ. എൽ. റി.

1829-ൽ യുവാവായ ഒരു ഫ്രീസ്കോളർ കൽ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തി. അയാൾ കുരുടനായിരുന്നു. തന്റെ വിജയത്തെയും കൂടെ സഹായത്താൽ അയാൾ വായിക്കാൻ പഠിച്ചു എന്നതായിരുന്നു ആ കണ്ടുപിടിത്തം. ലൂയിബ്രെയിൽ എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേര്. പാട്ടുകളുടെ ഒരു ക്ലൈസ്റ്റർ പുസ്തകത്തിൽ അയാൾ വിവരങ്ങളാൽ ചില അടയാളങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ചു. സ്വീകാര്യ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഫലമായി അയാൾ ഒരു ചെറിയ കത്തുകൾ വിവിധതരത്തിൽ സാരോക്തിപ്പെട്ട് അന്ധന്മാർക്കു് ചായിക്കുന്നതിനായി ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായം കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇന്ന് പല പ്രായത്തിലും പല ഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഒരു അനേകായിരം അളക്കർ (കുരുടന്മാർ) ഈ ബ്രൈയിൽസമ്പ്രദായം പൂർണ്ണനതിനും വായിക്കുന്നതിനും ലോകമാട്ടുക്കു് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ആദ്യകത്തുകളുടെ അഥവാ പുള്ളികളുടെ അടുത്തിടുത്തരത്തിലുള്ള സംയോജനമെന്ന് ബ്രൈയിൽസമ്പ്രദായം. ഈ പൊങ്ങിനല്ലുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ വിരൽത്തുമ്പുകൾക്കൊണ്ടു്, പരിശീലനമുണ്ടെങ്കിൽ കുരുടന്മാർക്കു വായിക്കാൻ സാധിക്കും. ബ്രിട്ടനിൽ ബ്രൈയിൽസമ്പ്രദായം 1868-ൽ നടപ്പിലാക്കി. അതിനുശേഷം ഈ രീതിയിലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾക്കൊണ്ടു് പുസ്തകങ്ങളും മാസികകളും മറ്റും അടിക്കുന്നതിനു് ഒരു അച്ചടിശാലയും, പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പും സ്ഥാപിച്ചു. “നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്” എന്ന അന്ധന്മാർക്കുള്ള വമ്പിച്ച സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു ശാഖമാത്രമാണ് ഈ മുദ്രണാലയം. ഇതിൽനിന്നും അസംഖ്യം പുസ്തകങ്ങളും, ലഘുലേഖകളും, മാസികാപത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്നു. ഇവയെല്ലാം, അന്ധന്മാർക്കു് വിജയകൊണ്ടു വമ്പിച്ച നെസ്സിഡാക്കാൽ

കഴിയുന്ന ബ്രൈയിൽസമ്പ്രദായത്തിലത്രെ. കുരുടന്മാർക്കായി വേറൊരു അക്ഷരസമ്പ്രദായവുമുണ്ടു്. മൂൺസമ്പ്രദായം എന്നാണ് അതിനു് പേര്. മൂൺ എന്നൊരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ കണ്ടുപിടിച്ചതിനാലാണ് ഇതിനു് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. മൂൺസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാസികകളും ഇന്ന് ധാരാളമായി പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്.

കുരുടന്മാരായ കുട്ടികൾക്കു് ചെറുപ്പക്കു് ബ്രൈയിൽ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു് എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിക്കാൻ വലിയ വിഷമമില്ല. എന്നാൽ പ്രായംചെന്നവർക്കു്, ബുദ്ധി കറവുള്ളവർക്കു് ഈ രീതി മനസ്സിലാക്കാൻ കർച്ചപ്രയാസമുണ്ടു്. ‘മൂൺ’ സമ്പ്രദായം കൂടുതൽ ലഘുവായരിക്കുന്നതിനാൽ, ചേല്ലാത്തവർക്കു് ഈ സമ്പ്രദായമാണ് പഠിക്കതു്. റോമൻ അക്ഷരങ്ങളാണ് മൂൺസമ്പ്രദായത്തിൽ. ബ്രൈയിൽ, മൂൺ ഈ രീതികൾ വരുമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കു് ചേണ്ടി ‘സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ’ ഉണ്ടു്. പുസ്തകങ്ങൾ ഗ്രാമഫോൺ (സ്വപനഗ്രാഹി) യന്ത്രത്തിലേക്കു് ഉള്ളുന്നതിനെയാണ് സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെന്ന് പറയുന്നതു്. ബ്രട്ടനിലുള്ള അന്ധന്മാർക്കു് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വപനഗ്രാഹിയും റിക്കർഡുകളും സജ്ജമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കൊടുത്തുവരുന്നു.

ബ്രിട്ടനിലുള്ള പല കുരുടന്മാരും ഉന്നതനിലയിലെത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ചുരുക്കത്തോളമുള്ള പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും അധികാരികളെയും ഉണ്ടു്. രാജ്യത്തെ പൊതുജീവിതത്തിൽ അവരിൽ പലർക്കും സ്വയംനിയമമായ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വൈദികന്മാരായും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളായും, നിയമജ്ഞന്മാരായും, ഗായകന്മാരായും ഇവരിൽ പലരും പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാർലിമെൻററി കമ്മീഷനുകളിൽ

ജനം കിട്ടിയവരും ഇവരിലുണ്ട്. രണ്ടുപർ
ബ്രിട്ടണിലെ പ്രക്ഷപിണിസംഘത്തിലെ ഗ
വണ്ണർമാരുമാണത്രേ.

നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലുള്ള അദ്ധ്യപ
ക്കർക്കായുള്ള ഗ്രന്ഥശാലയിൽ, എത്രവിഷ
മം പിടിച്ച ഗ്രന്ഥമായാലും, അതുപേണമെന്നാ
വരുപ്പെട്ടാൽ ബ്രെയിൽരീതിയിൽ കൈകൊ
ണ്ടെഴുതി കഴിയുന്നതുവരും കൊടുക്കപ്പെടും.
ഒരു പേസനുമെന്ന രീതിയിൽ പേരെഴുത ഗ്ര
ന്ഥകരന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും (അവർ ബ്രെ
യിൽരീതി വശമാക്കിയിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം)
അന്ധന്മാർക്കായി ഇങ്ങിനെ പ്രത്യേകരീതിയിൽ
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. പലരും
ഇരുപതും മുപ്പതും വാല്യങ്ങൾ ഒരേതിൽ ഇ
ങ്ങനെ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നു. പുഷ്പിന്റെ 'ക്യാ
പ്റ്റന്റെ പുതി', നാമൻ ദുനിയന്റെ
"പ്രിന്സിംഗ് റോസ്."

അന്ധന്മാർക്കായി, പ്രത്യേകം പത്രങ്ങളും, മാ
സികകളും, അച്ചടിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ
അപർക്കവെണ്ടി ബ്രെയിൽഅക്ഷരത്തിൽ രണ്ടു
പ്രതിവാരപത്രങ്ങൾ, റേഡിയോ ടൈംസ്
(ബ്രിട്ടീഷ് റേഡിയോയിലെ പ്രോഗ്രാമിനെപ്പ
റ്റിയുള്ളത്) എന്നൊരു മാസിക, ലോകവിപ
രങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന മറ്റൊരു മാസിക മൂന്നു
സാധാരണ മാസികകൾ, സ്കൂളുകളിലേക്കു
ള്ള മാസിക, കണ്ണുകാണാനും ചെയ്യിക്കുവാൻ
പാടില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള മാസിക,
മതപരമായ മാസിക ഇങ്ങനെ അസംഖ്യം
പത്രമാസികകൾ, ബ്രിട്ടനിൽ പ്രവരിക്കുന്നു.
ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്പിണ്ണുക്കൊതെ 'പഞ്ച' പോ
ലുള്ള ഒരു വിനോദമാസികയും, കലകൾ,
കൈത്തൊഴിൽ, ഗ്രാമം ഇവയെപ്പറ്റി പ്രസി
പാടിക്കുന്ന മറ്റു വാരികകളും, തുടങ്ങണമെന്നു
വിചാരിച്ചു വരുന്നു. ബ്രെയിൽഅക്ഷരത്തി
ലായിരിക്കും ഇവയെല്ലാം.

പല പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും ഫലമായി ഉ
ണ്ടായിട്ടുള്ള 'സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകം' അ
ന്ധന്മാർക്കുതന്നെ ഒരു അനുഗ്രഹമാണത്രേ.
ബ്രെയിൽസമ്പ്രദായമനുസരിച്ച്, വിടലുകളാൽ
കുറ്റി തണുത്താൽ വായിക്കണമല്ലോ. അ വി
ഷമമൊന്നും സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ
കാർഷ്വത്തിലില്ല. ഗ്രാമഫോൺ (സ്വപനഗ്രാമി)

തകിടുകളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുന്നു. ഈ
പ്രത്യേകതരം തകിടുകൾക്ക് പത്രങ്ങ് ഇഞ്ച്
വ്യാസമുണ്ട്. ഭാരവാഹരും ഇരുപത്തഞ്ചു
മിനിറ്റുനേരം കറങ്ങും. ഇങ്ങനെ കരുടന്മാർക്ക്
പേണ്ടി പുസ്തകങ്ങൾ ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡു
കളിലാക്കി യന്ത്രം മുഖേന പറയിക്കുന്നതിനെ
താണു് 'സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ' എന്ന്
വിളിക്കുന്നത്.

സാധാരണയായി ബി. ബി. സി (ഇംഗ്ല
ഷ്) തിലെ റേഡിയോ പ്രക്ഷപകാണം ക
രുടന്മാർക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ഗ്രാ
മഫോണിലാക്കുന്നതിനു് വായിക്കുന്നത്. ഈ
ജോലി സ്വപനസ്റ്റാലെ, ശമ്പളമില്ലാതെയാ
ണു്, അവർ സാധാരണചെയ്യുന്നത്. വായന
നുള്ളൊ സാധാരണത്തിലായിരിക്കും. കരുട
ന്മാർക്ക് കേട്ടു് സാരാംശം ഗ്രഹിക്കണമല്ലോ.
ഇങ്ങനെ വളരെ വിഷയം നിറഞ്ഞതും മുതി
വുജ്ഞാക്കുന്നതുമായ ഒരു ജോലിയാണിതു്.
ബ്രെയിൽ രീതിയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ ചിത്രണം
ചെയ്ത പുസ്തകങ്ങളെഴുതുകയെന്നതു് അത്ര സുക
രമായ ഒരു ജോലിയല്ല.

ബ്രിട്ടനിൽ 76,000 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ട
കരുടന്മാർ ഉണ്ടു്. ഇവരിൽ കൈത്തൊഴിൽ,
ശില്പചിത്ര മുതലായവ പഠിക്കുന്നവർ പല
പോഴും പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
മറ്റുള്ളവർക്കായി, ബ്രെയിൽരീതിയിലുള്ള പുസ്ത
കങ്ങളടങ്ങിയ നാഷണൽ റെക്കോർഡ് ഉണ്ടു്.
പുതുതായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ചില ഗ്രന്ഥങ്ങ
ളും അവിടെക്കുറേണം. ഒഴിഞ്ഞവർക്കും,
40,000 പുതിയ വാല്യങ്ങൾ ബ്രെയിൽസ
മ്പ്രദായത്തിൽ മുദ്രണംചെയ്ത ലോഫങ്ങളിൽ
ഈ അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തുന്നതിനു് പല അ
ന്ധന്മാർക്കും പരിചയമുണ്ടു്. അപർക്ക പുസ്ത
കങ്ങൾ അടിക്കുന്നതിനായി റോട്ടറി അച്ചടി
യന്ത്രവും, പുസ്തകങ്ങൾ ബന്ധൻറു ചെയ്യുന്നതി
നുള്ള നവീനയന്ത്രസാമഗ്രികളും ഉണ്ടു്. ഈ
പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നും ലോകത്തിന്റെ
ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കു അയച്ചുവരുന്നു.

ബ്രെയിൽസമ്പ്രദായം വശമില്ലാത്തവർക്കായി
മുൻപലരീതിയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവ
രുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ മുപ്പതുവർഷമായി അത്തരം
ത്തിലുള്ള ഒരുക്കോടി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തിറക്കി

യിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞവർഷത്തിൽ മൂൺ അക്ഷരത്തിൽ രണ്ടായിരം പുസ്തകങ്ങളും ഇരുപത്തേഴായിരത്തോളം കുറവു അനുവാദികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബ്രെതിൽ, മൂൺ ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള കില പ്രധാനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേരുകൾ അടിയിൽ കൊടുക്കുന്നു.—ബൈബിൾ, ചാർജ്സ് ഡിക്കൻസിന്റെ 'ചരിത്ര പ്രതീകങ്ങൾ', പ്ലേറേ. യുടെ 'സംഭാഷണങ്ങൾ' ഈ മിഡ് (റോഡ്) സിംഗിൾ തലച്ചിട്ട്), മർത്യാർഡ് ബെന്നററിന്റെ 'റൈസ് മാർഗ്ഗം', ടോൾസ്റ്റായിയുടെ 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' ബെഡൽപാർട്ടിന്റെ 'കുട്ടികൾക്കായുള്ള നൂറു ട്രിംഗ്', അലക്സാണ്ടർ ഡുഗാസിന്റെ 'ബ്ലൂക്ക് ട്രിംഗ്', ഇഡ്വർട്ട് മനീസിന്റെ 'ചിത്രമായ മണ്ണ്', ഫ്രീഡർ. ഫ്ലൂസ് ബെക്കിന്റെ 'നല്ല ഭൂമി', റിസ്സിയാർഡ് കിപ്ലിംഗിന്റെ കം, ഫ്ലൂഡ് ഗാർഡവസിന്റെ സ്കൂൾ, പട്ടിമിന്റെ മഹാനായ സമരമിനറൽ, ജെ. ബി പ്രിസ്റ്റ്ലിയുടെ നല്ല കുട്ടികൾ, മാർഗററ്റ് ഇർവിന്റെ 'ഉല്ലാസിയായ ഗൈലാർഡ്' ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകൾ നിർമ്മിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, കരുണാക്ഷരയിലുള്ള ടിക്ലേക്കും അയയ്ക്കുകയായി. ആളും ബഹുവ്യക്തിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലിരുന്ന് അന്ധന്മാർക്കു ഈ റിക്കാർഡുകൾ സൈപരമായി കേൾക്കുന്നതിലേക്കായി പ്രത്യേകമായി ചെയിയിൽ ഫെർട്ടിലിക്കുന്ന വന്ത്രവിശേഷങ്ങളും, ഇന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബ്രിട്ടനിൽ ഉള്ള അന്ധന്മാർ ഈ സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ വലിയ നല്ലതും കാണിക്കുന്നു. എപ്പിടെയെങ്കിലും അവർ സുഖമായിരുന്നു ഇഷ്ടമുള്ള റിക്കാർഡുകൾവെച്ച് ഗ്രാമഫോൺ കറക്കിയാൽമതി പുസ്തകം വായിക്കുന്ന സുഖവും അനുഭവവും കിട്ടാൻ. സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ വലിയ കഴിവുള്ളവർക്ക് ഇതിനകം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞവർഷം നല്ലതിനായിരത്തോളം സംസാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾനിമിത്തം ഇനിപ്പറയും ഇതിൽ പല ഗുണകരങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്താനും, റിക്കാർഡുകൾ കൂടുതൽ

ലും, കുറഞ്ഞ ചിലവിലും ഉണ്ടാക്കുവാനും മാറ്റം തുറന്നിരിക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടനിൽ മുഴുവൻ, എപ്പിടെയെക്കൊക്കെ അന്ധന്മാരുടേതോ അവിടെയൊക്കെ—വ്യവസായശാലകളിലും, തൊഴിൽശാലകളിലും, സ്കൂളുകളിലും, കാക്കളുള്ള കളിലും, ജന്മസ്കൂളുകളിലും, ഫോട്ടോകളിലും, ചിത്രാമിഷണുകളിലുമൊക്കെ അന്ധന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞകാലത്തേയും, ഇന്നത്തേയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയും ചിന്തകളേയും പ്രവന്ധങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനും, പഠിക്കുന്നതിനും ഇന്ന് സൗകര്യമുണ്ട്. ലോകത്തിലെ മറ്റേ കൃത്യഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളെല്ലാം തന്നെ ബ്രെതിൽ, മൂൺ ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ അടിക്കുകയോ, ഗ്രാമഫോണിലാക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ് ആശം. പല നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇങ്ങനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കലാവിളംബമെന്നു ഈ ലേഖനത്തിലെ പട്ടികയിൽപ്പെടാത്ത മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങളും, അന്ധന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അവതരം കൈക്കൊള്ളും എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പകരയും ഇല്ല.

ചിക്ക്:—

ഒരു കീഴചിയുടെ കൈയിൽ ചിക്ക് ജീവിതത്തിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണ്. ഒരു നെപറുവിന്റെ കയ്യിൽ വില്ലു ചാത്തിനുള്ള ഒരു യുദ്ധവും. ഗംസിജി.

ആനിബസൻറു്.

മിസിസ്സ് ബെസൻറു് ഒരു നീക്കഭാരതത്തിന്റെ ജന്മമാണ്. അവർ ഈ അദ്ധ്യത്തിന്റെ മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആവേശമുകൾക്കു വിശ്വാസത്താൽ, ഇന്ത്യയിലെ യുദ്ധങ്ങൾക്കു് ആശയം കൈതെടുവും നല്ല. ഭാരതം ഇന്ന് സമയനവും പ്രയോജനവും കൈപ്പിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും, അദ്ധ്യപർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹനീയ സേവിക്കായ ഈ മഹതിയുടെ പ്രയത്നത്തിനാണു് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

ഗേവർഡസ്സ്.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും

ഗ്രാമോദ്ധാരണവും.

(വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ)

(തുടർച്ച.)

കേവലം ഐഹികമായ ക്ഷേമത്തെ വിചാരിച്ചാലും പശുക്കൾക്ക് അപരിമിതമായ മാഹാത്മ്യമുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെട്ടു. നെയ്യും പാലും മോരും ക്ഷേപദ്രവ്യങ്ങളിൽ മുഖ്യത വഹിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമായ ആരാധനയ്ക്കായും ആയുസ്സിനേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇവയെല്ലാം അവശ്യംതന്നെ. ഇവയില്ലെങ്കിൽ അഹാരം ഹിതവും സുഖവും അകന്നതല്ല. “ഭോമതാജിതമരണാഗ്രഹം ശീലവതാ” എന്ന ഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിൽ തുഞ്ചത്താചാതുൻ പാടിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. വിവിധങ്ങളായ ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ഏതാദികൾ കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതമുഖ്യങ്ങളായ ഭട്ടേറെ മരുന്നുകൾ ഉണ്ടു്. ചാണകം ഏതുതരം കൃഷികൾക്കും ഒരു മേത്തരം വളമാകുന്നു. കേതവാർ ശരീരത്തിൽ ചേടനും ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭസ്മത്തിനും അതു് അധാരം. ചാണകഭസ്മത്തിനു മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ മേന്മ കൂടും. ഗൃഹങ്ങളുടെ ശുചീകരണത്തിനും അതു് അവശ്യം. ഏതാദിസാധനങ്ങൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ പഞ്ചഗവ്യം ആത്മശുദ്ധീകരമാകുന്നു. തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലും വൈദ്യത്തിലും അതിന് മാതൃസ്ഥാനമുണ്ടു്. അടുത്തകാലംവരെ നമ്മുടെയിടയിൽ സ്ത്രീകൾ ഗർഭിണികളായാൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം പത്തുണ്ടു ദിവസമെങ്കിലും ദേവജ്വലവും അതോടു കൂടി പഞ്ചഗവ്യസേവനവും അചരിച്ചുവന്നിരുന്നു. സ്വന്താനങ്ങൾക്ക് ആയുസ്സ്, ബുദ്ധിശക്തി, ആരോഗ്യം, ആത്മശുദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്നു. ഇക്കാലത്തു് അ നടുപ്പു് വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയാണി. ശിശുക്കൾക്കു നേരിടുന്ന രോഗം അകാലം എന്നും ബുദ്ധിമുട്ടും മുതലായവ അതിന്റെ

ഭൂഷണങ്ങളാകുന്നു. നവമുഴുന്നതിനും വണ്ടികൾ വഹിക്കുന്നതിനും കുളകൾ വേണം. കൃഷിക്കാരുടെയും സാധനങ്ങളിൽ കുളയ്ക്കു മുഖ്യതയേറുന്നു. അതില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് ആ പേരിനെ അർഹിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചാൽ ഐഹികജീവിതം സുഖമായി നയിക്കുന്നതിന് സർവ്വമാ പശു അത്യാവശ്യമെന്നു സിദ്ധിക്കും.

മുൻപു വിവരിച്ച വിധം പശുക്കൾക്കുള്ള ഭക്ഷ്യതരം മാഹാത്മ്യത്തെയും ഭാരതിന്മർ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു അഭരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പയോദധിഘൃതംചാസം
നർപ്പാപപ്രഭോമനം
ഗാവസ്തേജഃ പരംപ്രോക്തം
മിഥഖോകേചരത്രച
നഗോജഃ പരംകിഞ്ചിൽ
പവിത്രം ഭരതർഷഭ!

(മഹാഭാരതം—അനു) ഇത്യാദി കവിവാക്യങ്ങൾ പ്രകൃതത്തിൽ സുന്തവ്യങ്ങളാകുന്നു. പാലു് നെയ്യു് തൈരു് എന്നിവ സർവ്വ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. മുൻപു് പഞ്ചഗവ്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തു് കൊള്ളാം. ഇഥഖോകത്തിലും പരത്തിലും പശുക്കൾ തേജസ്സിന് അധാരങ്ങളാകുന്നു. അവയെക്കാൾ പരിശുദ്ധീകൃതിയ ജീവികൾ ഇല്ല.

ന തത്ര ദേവോ വർത്തന്തേ
നാഗ്നി ഹോത്രാണി ജുഹവതി
നയഞ്ജൈരഭിജ്യതേ ചാത്ര
നത്ര ഗൌരവ്യേനദശ്യതേ.

പശുക്കളോടുകൂടാത്ത വേനങ്ങളിൽ ദേവസാന്നിദ്ധ്യം സംഭവിക്കുകയില്ല. അവിടെ യജമാനികൾക്കു ചെന്നു് നില്ക്കണം. പശുക്ക

ഒരു അദ്ധ്യക്ഷ സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ അതുകൊണ്ട് സർവ്വഭാഷാജ്ഞയും സാധിക്കും. അവ പ്രസന്നകളായാൽ കാമധേനുക്കളും അല്ലെങ്കിൽ അന്തകുന്ദനങ്ങൾ യേകദികളാകുന്നു.

പുത്രാത്മീ ലഭേതേ പുത്രം
കന്യാത്മീ താമവാപ്നയാൽ
ധനാത്മീ ലഭേതേധിത്തം
ധർമ്മാത്മീ ധർമ്മവാപ്നയാൽ
വിദ്യാത്മീ ചാപ്നയാദിദ്യാം
സുഖാത്മീ പ്രാപ്നയാത്സുഖം
ന ചിഞ്ചിദ്ദുർല്ലഭം വൈവ
ഗ്രാമം കേന്ദ്രം ഭാരത!

പുത്രൻ, കന്യ, ധനം; ധർമ്മം, വിദ്യ, സുഖം എന്നിവ പശുഭുഗവനംകൊണ്ടു നേടാം. ഗോഭേദമുൾപ്പെടെയായി യാതൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ അമൃതപ്രായം ഒന്നാണു് പശുക്കളുടെ അനുഗ്രഹം.

ഭാരതീയർക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതും അറിവിന്റെ ഏറ്റവും ഒരു ധർമ്മമാകുന്നു പശുരക്ഷ.

നാരായണോപി ഗേവാൽ
ദുഷ്പാശോഽപം പരംശഃ
ശുശ്രൂഷാം പരമാംചക്രേ
കേതിം ച മേന്തർഷാദി

എന്നും മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഗേവാനായ ശ്രീനാരായണൻ കൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചു ഗോപമഹാപാലനവൃത്തി കൈക്കൊണ്ടു. അന്നിന്ന അത്രയും ശുദ്ധിയും മഹത്വവും ഉണ്ടു്. ഗേവാനു് അഭിജാത്യവും അവസ്ഥയും തികഞ്ഞ ബ്രഹ്മണരുടേയോ ക്ഷത്രിയരുടേയോ കവചത്തിൽ ജനിക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ താഴ്ന്നതരക്കാരായ പശുപന്മാരുടെ വംശത്തൽ അവതരിച്ചു. പശുപാലനം സർവ്വേണാമായ ധർമ്മജ്ഞം അതു് ഭേദിതോടുകൂടി നിർവ്വചിച്ചാൽ വോകാക്ഷ സാധിക്കുമെന്നും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഗേവാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്. ഗോപപാലനം എങ്ങിനെ ചെയ്യണമെന്നു ഗേവാന്റെ വൃത്തിയിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കണം. ഭാരതവതം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും അതിന്റെ സ്വഭാവം പഠിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വോകത്തിലെ യാതൊ

രു സാഹിത്യത്തിലും, ഭാരതവതത്തിൽ എന്ന പോലെ അത്രയും ഹൃദയംഗമായി പശുപാലനവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവത്തെയും മഹാത്മ്യത്തെയും പഠിപ്പിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചു ഫലിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഉറപ്പുപറയാം.

രാമ്യവംശം രണ്ടാംസ്കന്ധത്തിൽ വിശദമാകവിധമായ കാളീദാസനും പശുപാലനവൃത്തിയുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദീപിപൽ നന്ദിനിയെ സമാധാനിച്ചു കഥ വണ്ണിച്ചു, പശുക്കളെ ഇന്നവിധം പാലിക്കണമെന്നും അതിൽ മഹാകവി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പശുവിന്റെ നിഗ്രഹംകൊണ്ടു് ശ്രേയോധാനിയും അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു് അഭിഷ്ഠസിദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിൽനിന്നും അർക്കം പറിക്കുവാൻ കഴിയും. പശുരക്ഷ എന്നതു് ഭേദിതോടുകൂടി ചെയ്താൽ ഒരു തപസ്സാകുന്നു എന്നും അത്മത്യാഗബലിതോടുകൂടി അതു് നിർവ്വചിക്കണമെന്നുംകൂടി മഹാകവി ഉപദേശിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കണം. ഇത്രയും പ്രതിപാദിച്ചതിൽനിന്നു പശുക്കൾ ഉന്നതസ്ഥാനത്തുവച്ചു അരാധിക്കപ്പെടേണ്ട ജീവികളെന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇന്നു പശുക്കളെ മിക്ക ഗ്രാമങ്ങളിലും വളർത്തുന്നുണ്ടു്. അജ്ഞതയോ അവസരയോ, കാരണം എത്രതന്നെയായാലും അവയെ സാരക്കുറിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാഭേദം ദയനീയമായവിധം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു പല ഭവനങ്ങളിലും തൊഴുത്തുകൾ ഇല്ല. ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവയുണ്ടെങ്കിലും വേണ്ടവിധം പണിയിച്ചവയായിരിക്കാറില്ല. അവ അധികവും അശുചിസ്ഥാനങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. ദിവസം രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ ചാണകം വാരിക്കളഞ്ഞു തൊഴുത്തു ശുദ്ധിയാക്കണം. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നുവാൻ ചുമണ്ടു്. പശുക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന അഹാരവും അതുപുറകുമായിരിക്കുന്നു. ഉണിപ്പൊരിയെ എല്ലുകളോടും ചുട്ടു ശരീരത്തോടും നിശ്ശേഷന കളയാതെ ഉപയോഗിക്കുകയും പരിശുദ്ധങ്ങളായ ഉപാസ്യങ്ങളോടും കൂടിയ പശുക്കളെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും കാണാം. ഭാരതം, ഭാരതം പിടിച്ചെടു കഴിഞ്ഞുപോയ പശുക്ക

മു, അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്. കഷ്ടകന്മാരിൽനിന്നും അടിയും ഇടിയും ചതവും മുറിയും ഏറ്റ് കാളകൾ അനുഭവിക്കുന്നയാതനകൾക്ക് അരിവിലു. അവർ കാളകളോടു കാണിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾ ഭയങ്കരങ്ങളാണ്. അവർ അവയെ പൊള്ളിക്കുക, കത്തുക മുതലായ ഉഗ്രപീഡനകൾക്ക് പാത്രങ്ങളാകുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിൽ അനാഥങ്ങളായി അവയെത്തുടങ്ങുന്ന പശുക്കൾ ഒരുതരം വേറെ. ഉടമസ്ഥന്മാർ മക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്ന അനാദരവും അശ്രദ്ധയുന്മീദിത്തം പശുക്കൾക്ക് പൊതുവെ ഇപ്രകാരം ശോച്യാവസ്ഥ വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമം തൃപ്തികരമായ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണം. ഇത് ഗ്രാമോലാഭനത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ മുഖ്യകർത്താവുമാകുന്നു.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ പശുക്കൾക്ക് മേയുന്നതിനും വിശാഖങ്ങളായ പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിടണം. അവ ധാരാളം നല്ല പുല്ലു വളത്തിലൂടിപ്പിട്ടിരിക്കുന്നവയാകണം. നഗരങ്ങളിലും അവ വേണം. സൂക്ഷ്മ വിചാരിച്ചാൽ ഗ്രാമങ്ങളേക്കാൾ അവ അധികം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നഗരങ്ങളാണെന്ന് ഒരുളിയും. പൊതുമേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾകൊണ്ട് പശുക്കളുടെ ആഹാരവും നേരേയേക്കിയാൽ പാന്നിട്ടുവേണ്ടതൊക്കെ പ്രയാസംകൂടാതെ ശരിപ്പെടും. പശുക്കൾക്ക് വെട്ടുംകുടിക്കുന്നതിനും കൽത്തൊട്ടികളുണ്ടാക്കി ഗ്രാമങ്ങളുടെയും നഗരങ്ങളുടെയും നാനാഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കണം. ഇന്നു ദാഹിച്ചാൽ അവയ്ക്കു വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. നഗരശുചീകരണസംഘടനയും പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് ഓഫീസും വിചാരിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ സാധിക്കാം. അവയെ ഹൃദയപൂർവ്വം പലരും സഹായിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. പാവപ്പെട്ടവർ കൈയ്ക്കുക്കെട്ടുന്നതിനും പണം അവശ്യപ്പെട്ടാൽ സംഘപ്രവർത്തകന്മാർ കയ്യാൾ പരിശ്രമം, ചെറു ധനം കടംകൊടുക്കണം. മാസത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തവണയെങ്കിലും സംഘടനക്കാർമാർ വിട്ടുതൊറും ചെറു പശുക്കൾ ശരിയാകുന്നുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കണം. ഉടമസ്ഥന്മാർ സമുചിതങ്ങളായ ഉ

പദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും. വാഷികയോഗങ്ങളോടു് അനുബന്ധിച്ചു ഗോപ്രദർശനം നടത്തുന്നതിനും സംഘപ്രവർത്തകന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കണം. ആരോഗ്യാഭിഗുണപുഷ്ടങ്ങളായ പശുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് പാലിതോഷികങ്ങൾ നൽകേണ്ടതുമാണ്. ഇപ്രകാരം ഗോകുമാരിവൃദ്ധിക്കുടവണ്ടി പല കാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നെൽക്കൃഷിക്കാർ ഒരു സംഗതി എപ്പോഴും മനസ്സിൽ കാമ്മിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പലപ്പോഴും കൃഷി നഷ്ടത്തിലും പരാജയത്തിലും കലാശിച്ചു കോണുന്നു. ഉടമസ്ഥന്മാർ കടത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും മുഴുകുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു അതിനു മുഖ്യകാര്യം ഒരു അടുപ്പംകുറവാണ്. അത് ഗോശാലമാണ്. കഷ്ടകന്മാർ പശുക്കളോടുചെയ്യുന്ന ക്രൂരപ്രവൃത്തികൾക്കു ആ മിണ്ടാപ്രാണികൾക്ക് ഉള്ളുമുട്ടു ശപിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റെന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? കർഷകന്മാർ അധികംപേരും ഗോശാലപാത്രങ്ങളാകുന്നു. അതാണു അവരുടെ കടത്തിനും ദാരിദ്ര്യത്തിനും പരാജയത്തിനും അടിസ്ഥാനം ആനന്ദിനിയിൽ നിർമ്മിതങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങളും വളങ്ങളും എന്തൊക്കെ ഉപയോഗിച്ചാലും ശരി ഗോക്കളെ കേതിച്ചു; ആരായിച്ചു അവയുടെ അനുഗ്രഹം സമ്പാദിക്കാതെ കൃഷിക്കാർക്ക് അവരുടെ ദുഃഖസ്ഥാപിജംഭേദങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം കൈവരുന്നതല്ല. വിഷയത്തേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണു ഗോശാലം. അത് കയ്യാളെയും നശിപ്പിക്കും. നമ്മുടെയിടയിൽ ഗ്രാമസ്ഥന്മാരും ഗോശാലത്തിൽ നിന്നു മുക്തന്മാരല്ല.

ഗ്രാമങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ, ഐശ്വര്യമുന്തികൾ, സൗഭാഗ്യനിധികൾ, ക്രമധേനുക്കൾ, എന്നിങ്ങനെ പല നിലകളിൽ പശുക്കൾക്കു മാഹാത്മ്യമുണ്ട്. അപരിചിത ഗ്രാമവും ഗ്രാമവും ആ പേരിനു അർത്ഥമില്ല. അവയെ ധാരാളമായി വളർത്തണം. അവയുടെ പാലനത്തെ ഒരു പാവനമായ വ്രതം—തപസ്സ്—എന്ന നിലയിൽ വിചാരിച്ചു ചെയ്യണം. അതുകൊണ്ട് ഗ്രാമസ്ഥന്മാർക്ക് സർവ്വസന്താനം സമ്പത്തു് ഈശ്വരപ്രീതി ആരോഗ്യം എന്നിങ്ങനെ ബഹുമുഖങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഗോക്കളുടെ മക്ഷപോലെ ഒരു പൂ

സ്വയം പീഡനംപോലെ മറ്റൊരാളെയും വേ
രേയില്ല. ഗ്രാമസ്വത്താലും പരസ്പരസഹായസം
വിധാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്താലും ഈ തത്വം വേ
ണ്ടപോലെ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കണം. ഗ്രാ
മങ്ങളുടെ നിമിത്തത്തിലൂടെ സുരക്ഷിതവും സു
ഗമ്യമാക്കാനെ ഗ്രാമോദ്ധാരണം തീരെ സാധ്യ
മല്ല. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ജീവചൈത
ന്യം പശ്ചാത്തലം. ഈ വസ്തുത അല്ലവും കുറ
ക്കുന്നതല്ല.

പുഷ്പകാവത്തു ഭാരതീയഗ്രാമങ്ങൾ ചെറിയ
പുഷ്പങ്ങളും പ്രകൃതിമണിയങ്ങളും അതിര
ന്നു. ഇന്നും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവയുടെ പ്ര
സ്തുതസംഭോഗം നിലനിന്നു വരുന്നു.

* പ്രത്യുഗ്രാമകവിനമൽകളമക്ഷേത്രപംക്തിഭിഃ
ഹരിതാലമജഃ പുഞ്ജമഞ്ജിതാഭിവിവാചിതാം
കുളിശ്ചോളാലമപടപാടവതാവൃതാം
ലഘുമാനംവിനാലാഞ്ചതുംബകശൃംഗാണമന്യ-

പാലം
ചമൽകടിലകല്ലോലകല്ലാകലകലാകലാം
ദ്രക്ഷാസുരീതളതലസ്ഥമിശ്ശാശ്രുതാലപ-
ഗാം
അലപന്യമഗ്ലംലപുഷ്പേക്ഷു മല്ലശുക്ലീകൃത-
സ്ഥലാം

പാകപിംഗമതാമരീചരൈസ്സസ്യാനപി-
താമിവ

യയൈസപശ്യന്നിശ്ശങ്കശ്ചകാശനനിവാഭേന
ഉദഞ്ചത്ഭുജമക്ഷേപാച്ഛാചാഗ്രാശ്ചാലിപാ-
ലികാഃ

സപ്രജൻദഗോകലോപാന്തവനമാലാംവൃദ്ധോ-
കന്തൽ

ഉണ്ണാന്നിർത്ഥാസാസമസ്തിശ്ചശ്ചാമളശാ-
സ്ഥലാം

ശോഭക്ഷാഭക്ഷശബരൈഃകൃതക്ഷുദർക്ഷസം-
ക്ഷതാം.

എന്നിങ്ങനെ മലാകവികൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന
വണ്ണങ്ങളും അന്നത്തെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഫലഭൂ
യിഷ്ടതയേയും പ്രകൃതിമോഹനതയേയും വെ
ളിപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു. പഴയതുചിട്ടയ്ക്കു

കൊയ്യാറായിരിക്കുന്ന നെല്ല്പലകളെക്കൊണ്ടു
രോരിക്കുന്ന പാടങ്ങൾ, കുളിപ്പാടുകൾഗ്രാമധാ
ദികളെക്കൊണ്ടു നിബിഡിതങ്ങളായ വസ്തുക്ക
ൾ, കുളകളാണങ്ങളോടുകൂടി മോഹനമായി
വളഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കല്ലുകൾ, തണുതി
വിതന്നു വഴിപോക്കങ്ങൾ വിശുദ്ധിക്കുന്ന മുന്തി
രിവല്ലികൾ, കരിമ്പിൽക്കോട്ടങ്ങൾ, സന്ധ്യയെ
ന്നു തേന്നിക്കത്തക്കവിധം അരുണകറന്തിയോ
ടുകൂടി പഴുത്തുകിടക്കുന്ന ഫലങ്ങൾനിറഞ്ഞ
നാരകവനങ്ങൾ, ശുക്ലനിവാരണ വ്യഗ്രമായ
ശാലിപാലികകൾ നിർത്ഥാസാലാപനംകൊ
ണ്ടു സ്തിരംലങ്ങളായ പുഷ്പത്തകിടികൾ, മേഘ
രക്ഷാവിപക്ഷണനാരായ ശബരന്മാരുടെ സൂ
ര്യം എന്നിവയൊക്കെ അക്കാലത്തു ഗ്രാമങ്ങളു
ടെ ജീവനാഡികളായിരുന്നു. അപ്പോഴെ സസ്യ
സമ്പത്തിന്റെ ഏകദേശം ഒരു സ്വഭാവം പ്ര
സ്തുതവണ്ണത്തിൽ നിന്നു വെളിവാകും. ഏ
താചിന്തയുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഭാസ്യങ്ങളാ
യ ദേശങ്ങളിൽ ഏതുകാവത്തും ചെറുശാസ്ത്ര
ദേവത നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവിടെ ദാ
രിദ്രാഭി ദാവസ്ഥകൾക്കു കടക്കുവാൻ സേന
ങ്ങൾ കിട്ടുന്നതല്ല.

ഇന്നും കേരളഗ്രാമങ്ങളിലെ പ്രകൃതിമഹിമാ
വിനു പറ്റത്തക്ക കോട്ടമൊന്നും തട്ടിയിട്ടില്ല
അല്ല പരിശുദ്ധിക്കുന്നവർക്കു അമിതവുമായ ഹ
വയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു അവയ്ക്കു കരു
ത്തുണ്ട്. അതിനെ ചങ്ങവിധം ഉപയോഗി
ച്ചു ഫലിപ്പിക്കണം. ഗ്രാമങ്ങൾ ഉല്പത്തങ്ങളാ
കുന്നതോടുകൂടി മാറ്റത്തിനു നാനാമുഖമായ
ശ്രമങ്ങൾക്കു കൈവന്നു. ഇക്കാഴ്ചയിൽ മ
റ്റുള്ളവർക്കു നേതൃത്വംപറിക്കുന്നതിനു പരസ്പര
സഹായസംവിധാനം കടമയുണ്ട്. അപ്പോഴെ
തിനെക്കുറിച്ചു അത് അർഹിക്കുന്ന ശ്രദ്ധേ
ത്തോടുകൂടി ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും തൽ
ഫലമായി നാടിനു ചെറുശാസ്ത്രഭാസ്യമായ ഒരു
ശ്രമസംഭോഗം അവിരോധ വനമേകുമെ
ന്നും വിശ്വസിക്കാം.

* ശോഭാക്ഷരീതം കാവ്യം (കേരളഭാഷ)

പുതിയ കഥാപുസ്തകങ്ങൾ.

സുഹൃത്തുക്കളായ കലാവിഭാഗം. വികാരോത്തേജകമായ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി. അനുഭവസാക്ഷികളെ നിറഞ്ഞ കഥാശില്പം. ലളിതരംഭമായ ഭാഷാപ്രയോഗം. എല്ലാമിണിയിച്ചു—എസ്. കെ. ആർ. കമ്മിഷൻ—എ. പ്രധാന കഥകൾ.

പുത്തോല.

1 രൂ. 4 അ.

ആജീവനാന്തം പ്രഭുക്കന്മാരെ സേവിച്ചു കളഞ്ഞു പേരിൽ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ശങ്കരൻനായർ; ജന്മവസ്തു നശിച്ചു, മാതൃഭരണം സഹിച്ചു, യാതനകളിൽ മരണമുണ്ടാക്കി, നിരപരാധിയായിത്തന്നിട്ടും നിയമ പ്രകാരം സ്വന്തം സന്താനത്തിന്റെ ഘാതകനായി, മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടു തേയർ;.....എന്നിങ്ങനെ ഹൃദയാലുക്കളെ ബാല്യകലാരംഭം ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജി. പി. കെ. കടക്കരപ്പള്ളിയുടെ ൫ കഥകൾ.

അശ്രുധാര.

1 രൂ.

അജ്ഞാതകവയിത്രി, ചേട്ടൻ, സമ്പ്രദേശിനി, യാതന, സ്മിത ത്വരിത മുയിൽ, ഉത്തമിനി, അപരാധിനി, നഴ്സ് എന്നിങ്ങനെ കാല ദേശാവസ്ഥകളുടെ സജീവചിത്രങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ എൽ. ലീലാബായിയുടെ ൮ കഥകൾ.

ലീലാബായി.

1 രൂ. 4 അ.

മരകത്തിൽ പോയ പണം, യമന, വൈരനിർമ്മൂലനം, ക്ഷത്രിയന്റെ അപമാനം, എന്റെ അനുജൻ — ശ്രീമതി സ്വസ്തികുമാരിയുടെയും പ്രശസ്തങ്ങളായ ൫ കഥകൾ.

കഥാകുസുമങ്ങൾ.

8. അ.

എഡ്ഗർ വാലസിന്റെ ഡിറക്ട് റീവ് നോവൽ.

മലബാറിയിലെ ഭൂതം.

10 അ.

സാഹിത്യകാരൻ ഏ. ഡി. ഹരിശർമ്മ M. R. A. S. ന്റെ രചന.

അമ്മായിഅമ്മ.

(പുതിയ പതിപ്പ്)

4 അ.

ഭായ്, അമ്മ എന്നീ വിപരീതശക്തികൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട ഒരു യുവാവ്. ക്ഷമാമൂർത്തിയായ ഭായ്, തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും മരുമകളെ പഠിക്കുന്ന അമ്മായിഅമ്മ, അവളുടെ പാവയായ കിഴവർത്താവ്. എല്ലാം ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപരാധിനി.

4 അ.

അവലകയുടെ ചലലതയും, സ്രീലതയുടെ കടലതയും ചേർന്നാൽ എത്രതന്നെ സംഭവിക്കുമായില്ല? പാവം രവി. നിഷ്പക്ഷനായ അവന്റെ ഭൂമിയി—

പ്രേമമുദ്ര.

6 അ.

പ്രേമമനോഹരത്തിന് പഠിപ്പിച്ച മരുനം ആത്മഹത്യ! പ്രേമവും ക്രമവും—അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ദുഷ്ടത യാതൊരു കഥയ്ക്കും വായനക്കാരൻ വിധിക്കട്ടെ.

അനുബന്ധം.

3 അ.

പരമകനായ ഒരു പ്രേമിയുടെ ആത്മകഥാകഥനം.

മാനേജർ,

ശ്രീ നരസിംഹാവിഭാസം ബുക്കഡിപ്പോ,

തൃശ്ശൂർ A. O.

കുത്തിയതോട് P. O.

* പ്രേമത്തിന്റെ പൊരുൾ.

(പട്ടം, ഏൻ. ഗോപാലൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ.)

അതവികളാഞ്ഞൊഴുകി-
 യാറിനോടുമേളിക്കുന്നു,
 അവയാഴിയിൽ ചേരുന്ന-
 തരംഗിണികൾ.
 അനിവർത്തികളേതോ-
 മധുരവികാരംതിങ്ങി
 അനുഭവം പുണരുന്നി-
 തന്തലീകുത്തിൽ.
 ഏകമായിട്ടില്ലയെന്നും ഭൂവി,-
 ചൊന്നമറ്റൊന്നിനോ-
 ദേതോദിവ്യനിയമത്താൽ-
 മേളിച്ചിടുന്നു
 ഇതുപരമാത്മമെങ്കി-
 ലനുരാഗലോലനാമെൻ
 ഏദയം നിൽക്കുമെത്തിൽ-
 ലയിച്ചാലവേനേ?
 അമിതമോദമാണു-
 ചുമലുമ്പിടുന്നകലവ,
 അമലനീലാംബരത്തെ-
 ധിരിനികേൾ.

പുളകമണിഞ്ഞുകെട്ടി-
 പൂണരണപരസ്യം
 തെളുക്കെത്തൊളിയിണി-
 തിമമാവകൾ.
 ഒരുചെറുവർപ്പോല-
 മതിൽസഹജനോടീച്ചു-
 കരുതിയാലതിൽക്കറം-
 ചൊറുക്കുകില്ല!
 അതണകിടന്നാളികൾ-
 പുണരുന്ന ധരിണിയെ,
 അരിയപൂനിലാവഴി-
 പ്പുണ്ണിനേയും.
 വിവരത്തൊന്നിവയ്ക്കല്ലാം,
 സ്വസ്തിയാനുകൂതിചേർത്തു
 വിമയിൽ നീയെന്നെയിത്-
 മുക്തിയിൽ?

* മഹാകവി കേളിയുടെ ഒരു കവിതയിൽനിന്നു.

SREE RAMA VILASAM BANK
ALLEPPEY.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും,
 പ്രതിമാസച്ചിട്ടിയും നടത്തുന്നതാണ്.

Proprietor N. Rama Pai,

എന്റെ അത്മാത്മക നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്പന്ദനങ്ങൾമാത്രം ഞാൻ കടലാസ്സിൽ പകർത്തി. എന്റെ ഹൃദയമൊഴുത്തിന്റെ ചുറ്റും, ആ വാക്കുകളുടെ ഭീവൽ. അതിനും സുവ്യക്തമായി എനിക്കു ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയും.

“ഒരു മയ്യോടുകൂടിയെന്നും എന്തെ ഗണിക്കാതിരിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹമായി അപേക്ഷിക്കട്ടെ. ഈ എഴുത്തു വേതിക്കുള്ളതല്ല, വേതിയുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനാണ്. രണ്ടു മുകുചിത്രങ്ങളെപ്പോലെയാണു നാം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും വേതിക്കെന്നെ മറക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നുണ്ടെന്റെ വിശ്വാസം. അതു നെററുണെങ്കിൽ ദയയായി ദൈവത്തെ ഓർത്തു്, പരമാത്മമെന്നെ അറിയിക്കുക. എങ്കിൽ എന്നിൽ നിന്നു ഈവിധമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ മേലിൽ ഉണ്ടാവുകയില്ലതന്നെ. പക്ഷെ, വേതിയുടെ മറുപടിയെ അശ്രുയിച്ചിരിക്കുമെന്റെ ഭാവി എന്നു കാര്യം ഓർമ്മിക്കണം.”

ഈ എഴുത്തുകുറഞ്ഞുവോൾ അവളെന്നെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അത്മാത്മമായ സ്നേഹം അവൾക്കില്ലെങ്കിൽ? ചോ! അങ്ങിനെ വരികയില്ല. അവളുടെ ഭാവഹാവങ്ങൾ വെറും പ്രകടനങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

കേരളീയസന്തോഷ ഞാൻ എത്രമാത്രം ഉന്തം അസ്തോകുലനായിരുന്നുവെന്നറിയാമോ? ദിവസങ്ങൾ രണ്ടു്, മൂന്നു്, നാലു് എന്നിങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുപോയി. അവളിൽനിന്നു് എന്നിക്കൊരു സന്ദേശവും ലഭിച്ചില്ല. “തന്നെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു”വെന്നെങ്കിലും അവൾ പറഞ്ഞെങ്കിൽ എനിക്കു സമാധാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേനെ!

ഓശ്ശകഴിഞ്ഞു. സ്നേഹിതാ, എന്നിട്ടും ഞാൻ മരിച്ചില്ല. അടക്കുവാൻവയ്ക്കാത്ത നിരാശയുടെ അളിക്കത്തലിൽ ഞാൻ ദഹിച്ചുപോകാത്തതിലാണെന്നിരിക്കട്ടെ. അന്നെന്നിക്കു മരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, അതെന്നിക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയഭാഗ്യമായി ഞാൻ ഗണിക്കുമായിരുന്നു.

“നീ പരാജിതനായി” എന്നെന്റെ ഹൃദയം മന്ത്രിച്ചു. “അ എഴുത്തു അയയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല” ബുദ്ധിശാസിച്ചു. എഴുത്തുകുറഞ്ഞുവോൾ കാമാർത്ഥനായ ഒരു വിടന്റെ ചതുരമായ ചരിത്രയോഗമാണെന്നെ അവൾ ശങ്കിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു ഞാനാലും സംശയിച്ചു. ഇല്ല. അങ്ങിനെ അവൾ വിചാരിക്കയില്ല. ആ വിധം ഒരു ധാരണയ്ക്കു ഇടംകൊടുക്കുന്ന ഒരു നോട്ടം പോലും എന്നിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു എന്റെ മനോമയ്യറിയാം.

സുഹൃത്തേ, അവളുടെ ഹൃദയം കരിംപാറയേക്കാൾ കഠിനമാണു്. അതിമനോഹരമായ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഇത്ര നിർദ്വയമായ ഒരു ഹൃദയമാണോളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു് ഞാനാലുമറിഞ്ഞില്ല.

“മനോരമ” എന്നെ മറന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നു സ്പഷ്ടമാണു്. ഞാൻ അവളെ ഒരുകാലവും മറക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു് മനോരമപരമാത്മവുമാണു്. അവളെന്നെ വെറുത്താലും, എനിക്കുവളെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയും. അതായിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്തെന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹം സ്വാതന്ത്ര്യപരമല്ല; വിശുദ്ധവും വിമോഹനവുമാണു്!

ഒരുപക്ഷേ, ഈ യജമാനമായ കടനത്തിൽ ഞാൻ നീറി നീറി മരിക്കണമെന്നായിരിക്കാം അവളുടെ അഭിമതം. എങ്കിൽ അങ്ങിനെതന്നെ നടക്കട്ടെ.

‘മനോരമ’, എന്റെ മനോരമയായിരുന്നെങ്കിൽ, വിചാരമന്തിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും ഞാൻ സഹിച്ചേനെ! എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മനോരമസ്ത്രീക്കും സ്ഥാനമില്ല. വേറൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതപരമോടു ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനീതി ആയിരിക്കും. അതിനാൽ അതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇനിയും പരാജയങ്ങളെ സ്വയം വരിക്കുന്നതെന്തിനു്?.....

ഇനിയും നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ കേൾക്കാം!

കാവ്യകലയും, ശ്രംഗാരരസവും

(ഒരു മറുപടി)

1

(വെളൂർ രാമസ്തിപ്പിള്ള.)

മേൽപറഞ്ഞ തവക്കെട്ടിൽ, കഴിഞ്ഞ 8-ാം തവക്കും 'വിദ്യാഭിമുഖിനി'യിൽ 'ഏപ്രിൽ ഈ. കെ' എന്നൊരു ലേഖകൻ ചില അസംബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപായ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിട്ട് കൊണ്ടുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

ശ്രംഗാരത്തിനു രസചക്രവർത്തിസ്ഥാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ഇതരരസങ്ങൾക്കു് അസുയരമുറകുമാണെന്നും രസങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഒരു പരമസമതപവാദം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് പീഠികയോടെയാണു് ലേഖകൻ കരുണാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വക്കാലത്തു് ഫയൽ ചെയ്യാനാർഹിക്കുന്നത്. അസുയര എന്നതു് നിർവ്വേദകമായ ഒരു സുഖാഭാസമാണെന്നും തന്മൂലം അതിനു് ഭാഷയായതന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ളവസ്തുത പരക്കെ അറിവുള്ളതാണു്. പരമസമതപവാദം എന്ന പദംകൊണ്ടു് ലേഖകനുദ്ദേശിക്കുന്നത് എല്ലാരസങ്ങൾക്കും സമതപം നൽകുവാനാണോ, അഥവാ പണ്ടു് നവനന്ദന്മാർ രാജ്യം ഭരിച്ചതുപോലെ ഓരോ രസങ്ങൾ ഓരോ കാലാവസ്ഥകളിലും രസചക്രവർത്തിസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കണമെന്നാണോ എന്നു വിശദമല്ല. എല്ലാരസങ്ങളും ഭംഗപോലെവെണോണു്, ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് സാഹിത്യപരമായ ഏതാ മഹാരോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി എണ്ണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ കായികമായ വ്യാധി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ചിലർക്കു് സർവ്വരസങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ഒരൊറ്റ രസത്തെ മാത്രം വ്യാജിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നാറുണ്ടു്. അഥവാ അമ്മയും, മകളും, പെങ്ങളും, ഭാര്യയും എല്ലാം പെണ്ണുതന്നെയാണുള്ള ഭ്രാന്ത നിഗമനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായിട്ടും ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇനി അതല്ല, ഓരോ രസങ്ങൾ തവണ നിശ്ചയിച്ചു് രസചക്രവർത്തിപ്പദം അലങ്കരിച്ചു് കാ

ണാനാണു് കൊതിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പണ്ടു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കൽനിന്നും ഒരു ദിവസത്തേക്കു് ഈശ്വരശക്തിയുടെ ചാഴ്ചോടു് ചാങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ പീറ്ററി നോട്ടുവാലെ മഹാദൂതങ്ങളും യാതനകളും അനുഭവിക്കാനും വല്ലപ്പാടും ഈ നൂലാമാല നിശ്ചയിച്ചുവാനും നിവചിച്ചി കൂട്ടേണ്ടിയതെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്.

പ്രാചീന കവികളിൽ അധികംപേരും ശ്രംഗാരത്തെ കൂടുതൽ താലോലിച്ചിരുന്നുവെന്നും തന്മൂലം കവിതയെന്നതു് ചില സുഖിമാന്മാരെ സിംഹിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നുവെന്നുമാണു് ലേഖകൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. പ്രാചീന കവികൾ എന്ന പദം ഏതു ഭാഷയിലുള്ള കവികളെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമല്ല. സംസ്കൃത കവികളെയോ, മലയാള കവികളെയോ, അംഗ്ലേഴ്സ് കവികളെയോ അഥവാ ലോകത്തിലുള്ള അവിവ പശ്ചാത്തലകവികളെയോണോ ഭംഗമുപേയം ചെയ്തിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിലാണെങ്കിൽ അദികവിയായ വാത്മികി ഒരു തപോധനനും, നിഷാദന്റെ കൃഷ്ണനിയന്ത്രിയ കണ്ടു് കരുണാർദ്രമാനസ്സനായി—ശ്രംഗാരനസ്സനായിട്ടല്ല—തുലിക കൈയിലെടുത്ത ദിവ്യാത്മാവുമാണു്. മുനിമണ്ഡപ ദിവാകരനായ വ്യാസന്റെ ഭാരതകഥയെപ്പറ്റി പറയാനമില്ലല്ലോ. കാളിദാസൻ, ചേളുതി മുതലായവരാണ് അടുത്തതായി പരിഗണനാർഹന്മാരായിട്ടുള്ളവർ. ലോകോത്തമഗുണോത്തമമായ ശാകുന്തളം നിർമ്മിച്ച കാളിദാസൻ ശ്രംഗാരരസവണ്ണനായിൽ അദവിതീയനാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകപ്രശസ്തിക്കാരണവും അതുതന്നെയാണു്. ലേഖകന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതൊരു കുറുമാണെങ്കിൽ 'ഈ പായസത്തിന്റെ

കയ്ക്ക് അടിയന്തര വളരെ ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് ഒരു മഹാകവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും പല ഭൂതിയാകട്ടെ, “കരുണമോരമസംതാൻ വസ്തുഭോജനാനാ—പരിണതിയെ വഹിച്ചിട്ടുണ്ടുതേ മാറിമാറി” എന്നു പൊതുവായ മുഴക്കിക്കൊണ്ട് ഗോപ്രഭാവരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗംഭീര പുരുഷനാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിലും ഇതുപോലെതന്നെ. മലയാളത്തിലാണെങ്കിൽ ഏഴുത്തച്ഛൻ, ശ്രീശാരദ സ വിഹീനനായ ഒരു മഹാമുനി, കഞ്ചൽനമ്പ്യാരാകട്ടെ ഹാസസാമിത്യ ചക്രവർത്തി, രാമചരിതകർത്താവ് വിമലസത്തിന്റേയും, കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ ശാന്തരസത്തിന്റേയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്നു. അതിനാൽ പ്രാചീനകവികളിൽ മേൽവിചാര സമുദായത്തിൽ അതരതന്നെ ശ്രീശാരദയെത്തേക്കു കൂടുതൽ രാജാവിച്ചിരുന്നു, പുറത്തുള്ള ജ്യേഷ്ഠത്തിന്നു പാത്രീഭൂതല്ലെന്ന് തെളിയുന്നു.

‘ശ്രീശാരദയെ കൂടുതൽ രാജാവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ചില സുഖിമാന്മാരെ സിദ്ധിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമന്തിത്തിന് വെട്ടെ കവിതാ. ശ്രീശാരദ, സുഖിമാന്മാരെ മാത്രമേ സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ള സ.ഗതി ഒരു പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തമാണ്. സുഖോപമയമുള്ള മനഃശ്യാരാം ഇതു സമ്മതിച്ചു തരുമെന്നുതന്നെല്ല. മറ്റു ജീവികൾക്കു ഭാഷ വശമല്ലെങ്കിലും, ശ്രീശാരദ അപര്യം സുഖകരമാണെന്നു അവയുടെ ഹാസഭാവവാദികൾ കൊണ്ട് പ്രജ്ഞയുള്ള സർവ്വമനഃശ്യാരം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ അസംഖ്യം ജ്യേഷ്ഠത്തിനിതിൽ കൂടുതലായൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

‘കവിത, ജനസമുദായത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണെന്നുള്ള കാര്യം പല കവികളും വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു’വെന്നുള്ളതാണ് ഭവലകന്റെ മറ്റൊരാഴ്ചയും. ഇതും അഖിലവചനക വ്യാപ്തിയുള്ള ഒരാഴ്ചപണമാണ്. ശ്രീശാരദയെത്തേക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു വെണ്ടുള്ളതാണ് ഭവലകന്റെ അശയമെങ്കിൽ, ആ മനസ്സ് എല്ലാവരെയും അനന്ദിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു അത് വ്യക്തിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ചക്രവർത്തിമാരോ പ്രഭുക്കന്മാരോ, കാന്തവും, സാഹിത്യരംഗങ്ങളെല്ലാം കൊട്ടാരവും പട്ടണവും മാത്രവും അണഞ്ഞാണ് സുഖിപ്പിക്കുന്ന

തെങ്കിൽ ഭവലകൻ സാഹിത്യവുമായി സാമാന്യ പരിചയംപോലും ഇല്ലെന്നു അർത്ഥമുള്ളു. രാജാവും, കാട്ടാളനും, രാക്ഷസനും, കുമ്പലനും, വള്ളക്കാരനും, ശപഥവനമെല്ലാം സാഹിത്യത്തിൽ ഒരുപോലെ മാനുഷമായ സ്ഥാനമുള്ളതുപോലെ കൊട്ടാരവും, പട്ടണവും, കാട്ടും, കല്ലിനാലും, സമുദ്രവും, കടലും എല്ലാം സാഹിത്യത്തിലെ സജീവരംഗങ്ങളാണ്. പിന്നെ ഭവലകൻ, അഥവാ എന്തിന്റെ നേക്കാണ് ഭവലകൻ ഈ ചെളി ചെലിച്ചെറിയുന്നതെന്നു നെസ്സിലാകുന്നില്ല.

‘പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനമാണു കവിതയെങ്കിൽ സുഖരംഭപക്ഷം മാത്രം അതിലുൾപ്പെട്ട കയില്ല’ എന്നാണ് ഭവലകന്റെ മറ്റൊരു നവീനസിദ്ധാന്തം. പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനം കവിതയാകുമെങ്കിലും, പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനം മാത്രമേ കവിതയാകൂ എന്ന വാദം തികച്ചു അഭിപ്രായമാണ്. പ്രകൃതിയുടെ കേവലമായ പ്രതിഫലനം കവിതയാകയില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഭവലകൻ സാഹിത്യശിശുക്കൾക്കു കൂടിയും മനഃപാഠമാക്കിയിട്ടുള്ള തത്വമാണ്. ഭവലകൻ പറയുന്ന പ്രകാശമാണെങ്കിൽ നാം കണ്ടുനടക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും അസ്വദിക്കുന്നതുമെല്ലാം കവിതയാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ വിവരണങ്ങളെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനങ്ങളാകുന്നു. ഹിമാലയഗിരിയേയും, സമുദ്രീയേയും, ഭാരതപ്പുഴയേയും ചെരിയറിനേയും മറ്റുംപറ്റി ഭൂമിശാസ്ത്രകാരന്മാർ എള്ളു കീറിക്കണ്ടെക്കു പറഞ്ഞു നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാളിദാസന്റെ ഹിമാലയവണ്ണന, ഏ. അർ. തയ്യരന്റെ കലയപ്പിവാസവണ്ണന, വള്ളത്തോളിന്റെ ‘ഭാരതപ്പുഴയോട്’ ഉള്ളൂരിന്റെ ചെരിയർ എന്നിവയെ മാത്രമേ സഹൃദയന്മാർ കവിതാശകലങ്ങളായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സി. വി. യുടെ മന്ത്രാണയവർണ്ണന, ഹമരാജവർണ്ണന എന്നീ ആഖ്യാനികളും, അവയ്ക്കുപോലെയായ ചരിത്രാസനികളുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര അന്തരമാണുള്ളത്? കേവലം പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനത്തിനുവേണ്ടി കാളിദാസൻ മുതിർന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഭവലകൻ കളിച്ച അർത്ഥം, പല്ലതേപ്പാനപയോഗിച്ച ഉപകരണങ്ങൾ, ഭക്ഷണസമ്പ്രദായങ്ങൾ

തുടങ്ങി എന്തല്ലാം ഉപാധികളിൽ കൂടി തുലിക്കുകയും നടത്തങ്ങളിലൊന്നിനും അതിനാൽ പ്രകൃതിയുടെ കോസസ്ത്രീകളായുള്ള പ്രതിഫലനമല്ല കവിതയെന്നുള്ള സാരം നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ള നിലയിൽ പ്രതികരണം സമ്മതിച്ചു. കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മുമ്പിൽ പ്രോഗ്രാമിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് കവിതകൾ കൊള്ളേണ്ടതും കളയേണ്ടതും എന്തെന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും ചർച്ച. മറ്റേതു് ഭാവം ഒരു മോശം പ്രകാരമുള്ളതല്ലെന്നും.

രേഖകൾ നശിച്ചുപോയതായും
 'സുഖം' എന്നും മാത്രം അറിച്ച്, അതാൽ
 കവിതയിൽ ഉൾപ്പെടുക എന്ന ചിന്തിച്ചിട്ടി
 അന്നയിൽ അന്തർദ്ദാർശിച്ചിരിക്കുന്ന പൂർവ്വക
 ചൈതന്യം ഉത്തേജകമായിരുന്നു മറ്റൊരു ച
 റ്റുമാറ്റം. കവിതയെന്തെന്നു രേഖകൾ
 സ്മരണയിൽ നിർവ്വഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനേറ
 യാണ്. 'കവിതാരോധ'ത്തിൽ നേരിടുന്ന
 പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണംചെയ്ത് പ്രാപ്തമാ
 നത്ത് എഴുതിച്ചുതന്നതിനു കൃതങ്ങളും വിച
 രങ്ങളും സമീകരണമുദാഹരണത്തിൽ നിന്നും
 പുറപ്പെടുന്ന നേരിയ ശബ്ദമാണു കവിത! കരു
 പുതിയ നീർപ്പാനം! ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായ
 ങ്ങളും അനാദിനും അപരന്തു കടന്നിരിക്കുന്ന അ
 വലകുട്ടിയായവർ! രേഖകൾ അഭിപ്രായ
 വ്യം അറിഞ്ഞുവെക്കുക! അതൊന്നായി
 കൊള്ളട്ടെ! എന്നാൽ പ്രകൃതയുടെ പ്രതിഫല
 നമാണു കവിതയെന്നു സമത്വിക്കാൻ പുറപ്പെ
 ടുന്ന രേഖകൾ തപ്പുളയത്തത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യ
 ശബ്ദമാണു കവിത, അഥവാ അതൊന്നുള്ള
 ശബ്ദമേ കവിതയെങ്കിലും പാടുള്ളു. എഴുതാൻ
 ശിനിപ്പുറം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ആലോചിക്ക
 വേണം ഈ രേഖകളിലുമെങ്ങും ഒന്നു അപമാ
 നത്തിൽ ചുഴലിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കവിതയെൻ വി
 ഷമമായിരിക്കണം നേര ജാഗ്രതയുമായി
 ഞെങ്കിൽ കരേന്ത് കര! കരയ പരിതഃസ്ഥിതി
 യിലെ അന്തിമിപ്പുറം ചിന്തയോ. രേഖകൾ
 അഭിപ്രായത്തിൽ, തപ്പുളയത്തിന്റെ നേരി
 യശബ്ദം (അത്) പലപ്പോഴും നിരാശാപൂർണ്ണ

[illegible]

ലേഖകൻ കവിതയുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണ
 പരമപുരുഷന്റെ ഉപദേശം പ്രകാരം
 കൂട്ടത്തിൽ കവിത ശ്രവണത്തെ മാത്രം അത്ര
 നല്ല നിമിഷംകൊണ്ട് എന്ന് അതുതന്നെ
 ഉദാഹരണം കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ
 അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ
 കവിത ശ്രവണത്തെ മാത്രം അത്ര
 നല്ല നിമിഷംകൊണ്ട് പരമപുരുഷന്റെ
 ഉപദേശം പ്രകാരം കവിത ശ്രവണത്തെ
 മാത്രം അത്ര നല്ല നിമിഷംകൊണ്ട്
 പരമപുരുഷന്റെ ഉപദേശം പ്രകാരം
 കവിത ശ്രവണത്തെ മാത്രം അത്ര
 നല്ല നിമിഷംകൊണ്ട് എന്ന് അതുതന്നെ
 ഉദാഹരണം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

ധാന്യമുള്ളതോ മത്സ്യം, മത്സ്യം എന്നിവ
 പോലെ വിത്തുസമ്പ്രദാനത്തോളം, ഇതുപോലെ
 മറ്റു മത്സ്യങ്ങൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നപരമോ
 അയ കൃഷിയിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നിതിനെ
 തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പാവകകളെയും ഷഡ്രസങ്ങൾ
 എന്നപോലെ സാഹിത്യസമൃദ്ധി നവരസങ്ങളും
 കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ നല്ലവണ്ണം പഠി
 ത്തിരിക്കണം.

ജീവിതാദൃശത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന
 സംഗതിയിൽ ശ്രംഗാരത്തിന്റെ കരങ്ങൾ ബ
 ലഹിനങ്ങളാണ്, പുനരവേചനം ശ്രംഗാര
 സത്തിന് ഒരു ബാഹ്യകാർഷ്വകം കൊടുത്തിരിക്ക
 ന്നു. മറ്റു മത്സ്യങ്ങൾ അതിനു ശക്തങ്ങളാണെന്നുള്ള
 മേഖലകൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിലേക്കു
 ഞാനിപ്പോൾ കടക്കുന്നില്ല. ശ്രംഗാരത്തിന്റെ
 രസങ്ങളുമേഖലകളുടെ റിമാർക്കുകളുടേതും ശരി
 യാണെന്നു പരിശോധിച്ചു വേർതിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ജീവിതാദൃശം മോക്ഷസംവാദമാണെന്നതിൽ
 തുളസീദാസനെ ആ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചു
 വിട്ടത് ശ്രംഗാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? ശോ
 പസ്രീകളെ മുഴുവൻ ബ്രഹ്മനന്ദപദത്തിലേക്കു
 നയിച്ചത് ശ്രംഗാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്?
 ഇനി ലോകീയമാരിപ്പറക്കണമെന്നതിൽ കരമ
 സംഹാരത്തിനു പാണ്ഡ്യപന്ഥയെ മുന്തിയ
 നയിച്ച കാരണങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കു
 ന്നതു് അപമയെ പാണ്ഡ്യാധിപമോയുള്ള അനു
 ഭാവിവിഷയമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? രാചനാ
 യത്തിനു വേണ്ട ഉത്തരവും നൽകിയതു് സീ
 താപരമായുള്ള ശ്രീമാമന്റെ പ്രേമമല്ലേ? ഇ
 ഞ്ഞാൻ അങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്ന് ഉദ്ധരിക്കാവു
 ന്നതാണ്. അതിനാൽ ശ്രംഗാരത്തിന്റെ നേ
 ക്കുള്ള മേഖലകളുടെ ദൃഷ്ടാന്തോപമനം സാധുവാ
 യായിരിക്കുന്നില്ല.

അസ്ഥിസ്രാവത്തിനു 'സ്രാവാമൃതം.'

അസ്ഥിസ്രാവം, വെള്ളംപോക്കു്, ശുക്ലസ്രാവം, തൽസംബന്ധമായി വഴറകത്തൽ, തണ്ടൽപ്പ
 പ്പ്, കൈകാൽ തളച്ച് നെഞ്ചടിപ്പു, വിളച്ചു, തലച്ചുറൽ, രാത്രിജപം തുടങ്ങിയ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ ശരീരം
 ശോഷിച്ചു ആശാന്യം നശിച്ചു കണ്ണുകൾ കഴിഞ്ഞു കവളൊട്ടി വികൃതരൂപികളായി ജീവിതം തള്ളി റി
 ക്കുന്നതു ഏതിന്നു? സ്രീപുരുഷമൂർത്തി മനോഹാരിയ ആശ്വാസപ്രദമായ സ്രാവാമൃതം സേവിച്ചു രോഗവി
 മുക്തരാകവിൻ.

ഈ സിലെഷ്യയത്തിനു രാജൽ 1-ാം 5 ക മാത്രം.

രത്നപ്രവർത്തി. ഇതു് സ്രീകൾക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. അല്പമായും ഭയങ്കര വേദന
 യോടും ഒതുക്കലും തെറ്റിയും ഉണ്ടാകുന്ന എന്തെങ്കിലും ക്രമപ്പെടുത്തി ശരീരത്തിനുള്ള വിളച്ചു, അടിയവ
 റിത മലം, വയറിൽ വേദന, ഇതും മുതലായവയെ ക്ഷണത്തിൽ മറന്നുനീക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യരക്ഷയം.
 മുനമാസത്തെ ഉപയോഗത്തിന് 4 രൂപ 8 അണ്.

N. B. ഈ മരുന്നു് ഗർഭിണികൾ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കരുതു്.

ഉടക്കൻസ്, എ. എസ്സ് പൽപൊടി.

പല്ലിലും ഉടനില്പും ഉണ്ടാകുന്ന മല്ലാരോഗങ്ങളെയും മറ്ററി പല്ലിന് മറപ്പും വായ്ക്കും നല്ല രുചി
 യും ഉണ്ടാക്കും.

പോക്കുറ 2 അണ് കച്ചവടക്കാക്കു് ഗ്രേസിന് 12 ക.

ഏതുതരം പോസ്റ്റാപ്പിസ്റ്റുമുഖന അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

പാക്കിംഗും തപാലും പുറമെ.

സെൻറ് ജോസഫ് ഷുഷധശാല.

P. O. മുല്ലശ്ശേരി S. മലബാർ.

നമ്മുടെ ചെറുകഥാ പ്രസ്ഥാനം.

(കെ. എം. കോമസ്, C/o കെ. റി. കോമസ് അഡ്വക്കേറ്റ്, തിരുവനന്തപുരം.)

മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി അടുത്ത കാലത്തു—ചരിത്രത്തിലും പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദങ്ങളിൽ—വളരെ വികസിച്ചതിനാൽ അവൻ പൊതുവായികമായി വളരെ പുരോഗമിച്ചു. അതിനാൽ പണ്ടു മനുഷ്യർ നോവലുകൾ വായിച്ചു സിന്ധു സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്നുസാധു മല്ലാതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സമയം വളരെ ചിലവേറിയതാണെന്നു ഇതു തെളിയിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവൻ മാനസികമായ വളർച്ചയടിക്കുന്നതിനു സാഹിത്യം അവസരമാണ്. അതിനാൽ അവൻ പത്തുനൂറ്റാണ്ടായിരം പേജുകളുള്ള നോവലുകളെ ഉപേക്ഷിച്ചു, വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ ധാരാളം അനന്തം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യവിഭാഗത്തെ അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവിദ്വിചിത്ര പ്രസ്ഥാനമാണ്, ചെറുകഥ.

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനം ഒരുവിധം തഴച്ചുവളർന്നത് ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കുള്ള കാലത്താണ്. അന്നു ധാരാളം ചെറുകഥാകാരന്മാർ അവിദ്വിചിത്രരും, വിശ്വമഹാകവി ട്രാഗിന്റെ ചെറുകഥകളുടെ തത്ത്വങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ജന്മമെടുക്കുകയും ചെയ്തതു ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവിദ്വിചിത്ര ചെറുകഥകളാണ് മാസികാപത്രങ്ങൾക്കും മറ്റും പ്രോത്സാഹനം നൽകിയത്. അങ്ങനെ ചെറുകഥകൾ മാസികകൾക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു അവകാശമായി പരിണമിച്ചു.

അതിനോടടുത്ത കാലത്താണ് ജീവൽസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം (Progressive literature) മലയാള ഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടിയത്. അതോടുകൂടി നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വിശ്വമഹാകവികളെ അനുകരിച്ചു അമൂല്യങ്ങളായ ചെറുകഥകൾ ഉൽഭവമായി. അനേകം ചോരത്തിളപ്പു

ള്ള യുവാക്കന്മാർ തുലികയും ഏന്തി സാഹിത്യ രംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവരുടെ അമൂല്യമായ സേവനം ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇപ്പോൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ധാരാളം ചെറുകഥകൾ അവിദ്വിചിത്രരോടൊന്നിച്ച് ഇക്കാലത്തെ 'മലയാളഭാഷയിലെ ചെറുകഥകളുടെ സുവർണ്ണകാലം' എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

നല്ല ചെറുകഥ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടുകൂടി കേരളീയ സമ്പ്രദായത്തെ ഹനിക്കുന്ന ധാരാളം വൃത്തികളെ ലംഘനകരവും പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇനിമേൽപ്പോലും അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായി നമ്മുടെ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയെയും കീർത്തിയേയും ഹനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

(സർവാവകാശവും ലേഖകൻ)

ക വി.

(അക്കിത്തം)
തുലികാരങ്ങൾ
നീന്തിത്തുടിക്കുമി-
ജ്ജീവിതത്തന്ന-
പാരമ്പര്യങ്ങൾ,
അശരണരായി-
രടിൻതലപ്പാല-
നാശത്തിൽ-
രണ്ടു മുറുകുവെ,
ഭാവിയകംവെ-
ളിച്ചതൽ, നവ്യമാ-
ഭാവനയെവി-
ടത്തിയെറിയായു!

ഒരു കുത്തു.

(തെയ്യം, ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.)

വിദ്യാഭിവാലിനി, നിനക്കുതോട്ടുതെൻ-
യപ്പാപികൂപ്പിയകരങ്ങൾ വിശേഷം വീ-
റ്റുവാങ്ങേണ്ടി വീട് പൊതു സുരജി-
യുദ്ധനമേ! വേദി മേ പുതുക്കുമല്ല! 1

സാമീകൃത വിവിടുന്ന പടയോട്ടം
മോഹിച്ചുപോകുമതെന്തില്ലേ! ഞെ നിന്നിൽ
ഭാവിച്ചുതീർന്നി, തെവിടേയുമിനിബാണത്തിൽ-
രാമീകൃതോടുകൂടി മാറിപ്പോകുമോ? 2

തെന്തൊരുമനസ്സെന്തൊരു കൈകൾ
കൊണ്ടുവെക്കുന്നതുമോ! തയക്കുമ്പിണ്ട;
ഉണ്ടാക്കുമ്പിണ്ടിയിടയിലും കടന്നത്തിൽ
മിണ്ടാൽതുടങ്ങി തവകൊണ്ടുപി. ലാതുത്തൊന്നും!

ഇങ്ങല്ലനാളുകൾക്കിടയ്ക്കു വിരിഞ്ഞതെ-
ന്തൊരുമനസ്സെന്തൊരു സുധാഗകങ്ങൾ
തൊന്നും, സുബണ്ണ വിവിധപ്രസംഗം കലർന്ന
സീയങ്ങളിന്മേലുണ്ടല്ലതെപ്പോലും! 4

ഓ! ശക്തമാക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നതെന്തിൽ
കീഴെയ്ക്കുത്തെയ്യം തെളിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ!
മോശമെടുത്ത മനോഭാവം പണ്ടുപോ-
കോശത്തിൽവീണ്ടുകിട്ടും കനിയില്ലാവി! 5

ഇന്നിപ്പോഴെല്ലാമൊന്നും, മനസ്സെ-
വെന്ന് പഴയതുകൊണ്ട്! വെട്ടുവീഴ്ന്നിട്ട്;
എന്നല്ല, കറുപ്പത്തി, നിൻറെമനസ്സെവിത
മെന്നിപ്പോയിപോയവീടുകൾ വെട്ടുകൊട്ടം! 6

വിന്നിപ്പോഴെല്ലാമൊന്നും, മനസ്സെ-
വെന്ന് പഴയതുകൊണ്ട്! വെട്ടുവീഴ്ന്നിട്ട്;
എന്നല്ല, കറുപ്പത്തി, നിൻറെമനസ്സെവിത
മെന്നിപ്പോയിപോയവീടുകൾ വെട്ടുകൊട്ടം! 7

നിന്നോടുകൂടി പഴയതുകൊണ്ട്! വെട്ടുവീഴ്ന്നിട്ട്;
എന്നല്ല, കറുപ്പത്തി, നിൻറെമനസ്സെവിത
മെന്നിപ്പോയിപോയവീടുകൾ വെട്ടുകൊട്ടം! 8

ഇന്നോടുകൂടി പഴയതുകൊണ്ട്! വെട്ടുവീഴ്ന്നിട്ട്;
എന്നല്ല, കറുപ്പത്തി, നിൻറെമനസ്സെവിത
മെന്നിപ്പോയിപോയവീടുകൾ വെട്ടുകൊട്ടം! 9

മോശമെടുത്ത മനോഭാവം പണ്ടുപോ-
കോശത്തിൽവീണ്ടുകിട്ടും കനിയില്ലാവി! 10

പണ്ടത്തെമട്ടിലിരിക്കുന്നതെന്തിൽ
കീഴെയ്ക്കുത്തെയ്യം തെളിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ!
മോശമെടുത്ത മനോഭാവം പണ്ടുപോ-
കോശത്തിൽവീണ്ടുകിട്ടും കനിയില്ലാവി! 11

ഇന്നിപ്പോഴെല്ലാമൊന്നും, മനസ്സെ-
വെന്ന് പഴയതുകൊണ്ട്! വെട്ടുവീഴ്ന്നിട്ട്;
എന്നല്ല, കറുപ്പത്തി, നിൻറെമനസ്സെവിത
മെന്നിപ്പോയിപോയവീടുകൾ വെട്ടുകൊട്ടം! 12

— പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ —

കോമളനന്ദിനി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) മലയാളഭാഷയിലെ ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടമായ ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

അതുതമോഹിനി. (By ഡാക്ടർ പി. എസ്. നായർ) അതുതകഥയെ ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

രാജം. (By എൻ. ജി. കെ. തമ്പാൻ.) അതിശയകരമായ ഒരു ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

രക്തബാഷ്പം. (By ചാലിൽ രാമകൃഷ്ണപ്രണിതർ ബി. എ) നവരസസന്ദർഭമായ പുതിയ സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧

മനോഹരി. (By ചാലിൽ രാമകൃഷ്ണപ്രണിതർ ബി. എ) കായംകുളം, കിന്തിക്കായം പാക്കായം വകയുള്ള നവീന സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

പ്രഭാകുമാരി. (By എ. യു. പള്ളിൽ ഗോപാലപിള്ള.) നവരസസന്ദർഭമായ പുതിയ സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

ശാരദാ. (By പയ്യംപള്ളിൽ ജ്ഞാനമ്മ ചന്ദ്രമണനാന്റെ ശാരദയുടെ മൂന്നാം ഭാഗം പുതിയ രണ്ടാം ഭാഗം. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

ലളിത. (By പാറയിൽ ഷംസുദ്ദീൻ.) ശോകസങ്കലമായ ഒരു പ്രണയനോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

കുലാഗത. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) നവരസസന്ദർഭമായ പുതിയ സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ൪

പ്രേമയാചകി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) ഒരു സാഹിത്യ നാടകം. വില രൂ. ൧

മഹിള. (By കെ. എം. എൻ.) നാടകം. വില രൂ. ൧

രാഗസുഷമ. (By പി. വി. കെ.) നാടകം. വില രൂ. ൧

മദനസാമ്രാജ്യം. (കെ. എം. എൻ.) വില രൂ. ൨

മലയാളനിഘണ്ടു. വില രൂ. ൩

ഉടൻ അവശ്യപ്പെടുക:—

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
മുല്ലയൂൽ, ആലപ്പുഴ.

“അഹിംസ.”

(പണ്ഡിറ്റ്, കെ. ഭരതൻ.)

“അഹിംസാ പരമോ ധർമ്മഃ” എന്ന സിദ്ധാന്തം 2500 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ ശ്രീമദ്വേദവൽ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോഗവന്ദ്യനായ മഹാത്മാഗാന്ധി അഹിംസയിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു് അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകാരമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്നതായ അർത്ഥം അതിഗഹനമാണ്. ഭാരതീയരുടെ ആത്മീയ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരിണതഫലമത്രെ അഹിംസാസിദ്ധാന്തം. അതികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭാവസരത്തിൽ കണ്ണുഞ്ചിപ്പോയത് ആത്മീയ പരിഷ്കാരം എന്നാണെന്നറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. അതികവാദികളായ പാശ്ചാത്യരെ അനുകരിക്കാൻ ബലപ്പെടുന്ന ഭാരതീയർക്ക് ആത്മീയ കാന്തങ്ങൾ എത്രത്തോളം തമിഴുകരമായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാൻ നിവർത്തിയില്ല. എങ്കിലും ആത്മജ്ഞാനികളായ പൂർവ്വികന്മാരുടെ അനന്തരപരമ്പരകളാണെന്നുള്ള അഭിമാനം ഭാരതീയർക്കുണ്ട്. അതിനാൽ വേദാന്തസാരമായ അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച അസ്ഥാനത്താകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

“അഹിംസ”യെന്നതിന് ഹിംസയില്ലാത്തത് എന്നും, ഹിംസയല്ലാത്തത് എന്നും അർത്ഥം പറയാം. ഹിംസയെന്നാണെന്തു്? “ഹിംസാ കശ്യാദികർമ്മം” എന്നു് അമരസിംഹന്തം “ഹിംസാ കശ്യാദിമാലഭാരോ” എന്നു് മേദിനീകാരം നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിംസയില്ലാത്തത് അഹിംസ എന്നു പറയുന്നതിനാലാകാം വേദാന്തസാരംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് ഹിംസയല്ലാത്തത് അഹിംസ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. ഓരോ പശുപദവിയല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ പരമാർത്ഥം ഉപകാരമെന്നുള്ളതു് വേദാന്തത്തിൽ ഉപകാരമായി ഗണിക്കാമെന്നുള്ളതു്. ഹിംസയില്ലാത്തത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ കശ്യാദികർമ്മങ്ങൾ ഇല്ലെന്നല്ലാ

തെ പശുപദവിയല്ലാത്ത നിഷ്കർമ്മം മുതലായ സർഗ്ഗങ്ങളെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയ്ക്കു് വേണ്ടതെന്ന് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. പ്രത്യേക, സിതല്ലാത്തത് അമാം ചെല്ലല്ലാത്തത് എന്നർത്ഥമുള്ള “അസിതം” എന്നതിന് “കറുപ്പ്” എന്നർത്ഥം പറയുന്നതുപോലെ അഹിംസയെന്നതിന് ഹിംസയല്ലാത്തത് എന്ന അർത്ഥം പറയുമ്പോൾ കീടപിടിപിടിക്കുകയല്ലാത്തതെന്നല്ലാതെ ദർശിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ടമനുസൃതമായിത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നതു്.

മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ, ചെയ്യുന്ന പരമപ്രവൃത്തികളെല്ലാം ഹിംസയാകുന്നു അന്യനെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് മാനസികവും, നന്മപറയുക അധികൃഷ്ടപിടിക്കുക മുതലായവ വാചികവും, മോഷ്ടിക്കുക കഷ്ടതപ്പെടുത്തുക, കൊല്ലുക മുതലായവ കാർമ്മികവുമായ ഹിംസകളാകുന്നു. ഓളിന്റെ ചിന്തയും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും നിർദ്വേഷമാണെങ്കിൽ തന്നെയും അയാളിൽ ഭൂതദയയില്ലെങ്കിൽ ഹിംസയല്ലാത്ത അഹിംസാപ്രവൃത്തിയെന്നു് അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അന്യജന്തുക്കൾക്ക് മോഹ്യമായോ പാശാക്ഷമായോ താഴ്മയോടുകൂടിയുള്ള ഉപദ്രവവും ചെയ്യാതെ കഴിയുള്ള ഉപകാരങ്ങൾ “പശുപദവിയോടുകൂടിയോ” എന്ന ചിന്തയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണ് “അഹിംസ.” അഹിംസാപ്രവൃത്തികൾക്ക് അറുന്നതായും അഹിംസാപരമായും സ്വാർത്ഥത കാണുകയില്ല. അവിധം തന്നെ തോന്നുമ്പോൾ മാത്രമേ പരമാർത്ഥമായി കർമ്മമെന്നു് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ‘തൽത്വമസി’ എന്ന ബോധമുണ്ടായാൽ അന്യനെന്നുള്ള വിചാരമുണ്ടാകുന്നതെന്തെന്ന്? “പശുപദവിയുണ്ടായ” എന്ന വേദാന്തസാരവും അഹിംസാതത്വവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഇതിൽ നിന്നും വെളിവാകുമല്ലോ.

അഹിംസയെപ്പറ്റി ഏകദേശജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ

അഹിംസാസിലാന്തത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ രാ
 യുങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഉൾപ്പെട്ടമെങ്കിലും വാ
 സ്തവത്തിൽ അഹിംസയുടെ അർത്ഥം മേൽ പര
 മമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് വേദാന്തപണ്ഡിത
 ന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അഹിംസയുടെ യഥാ
 ര്ത്ഥ അർത്ഥം ഇതുവരെ നാം മനസ്സിലാക്കിയി
 ്ല്ല. അതിനാൽ പ്രായോഗികജീവിതത്തിന്
 അഹിംസാനിലാന്തം എത്രത്തോളം പ്രയോജ
 നം നൽകുന്നുണ്ടെന്ന് പശ്ചാത്തലോചിക്കാം.

പ്രകൃതിയിൽ അഹിംസാബുദ്ധിയുള്ള ഒരു ജ
 ണുവെങ്കിലും കാണുമോ എന്ന കാര്യം സംശയ
 മാണു്. അപൂർണ്ണങ്ങളെ അഹിംസിച്ചു് സ്വന്ത
 ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ ഉണ്ടു്. ജന്തുക്കളെ
 നാം കാണുന്നതു്. ചെറിയ ചെറിയ മത്സ്യങ്ങ
 ളെ വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ ആഹരിക്കുന്നു. പൂക്ക
 ളെ പക്ഷികളും, അപാലാ മറ്റുമുള്ളവരും ഹിം
 സിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഹിംസയുടെ ഒരു നടന
 രംഗമാണു പ്രകൃതിയെന്നു് തോന്നിപ്പോകുന്നു.
 ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന സാധാരണ മനു
 ഷ്യനും ഹിംസകൂടാതെ സാധ്യമല്ല കാര്യക്ര
 യമോമോഹാദി ഷഡ് പക്വങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു്
 വനാന്തരങ്ങളിൽ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന സന്യാസി
 വർണ്ണന്മാർപോലും അഹിംസാധർമ്മത്തിൽ എ
 തുത്തോളം അടിയുറച്ചു നില്ക്കുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം
 സംശയമാണു്. അവർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥല
 ത്തെ പുല്ലെങ്കിലും നശിക്കാതിരിക്കുമോ? ഹിം
 സകൂടാതെ ജീവിക്കാൻതന്നെ അസാധ്യമാക
 യാൽ അഹിംസാസിലാന്തം മുൻപു പറഞ്ഞ രീ
 തിയിൽ അനുഷ്ഠിക്കാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യ
 മല്ല. കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഹിംസിക്കാതിരിക്കു
 ന്നു് അഹിംസാമൗഢ്യമെന്നു പറയുന്നതും ശരി
 യല്ല. അതിനാൽ അഹിംസയ്ക്കു് നാം ധരി
 ച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥമല്ലാതെ അനുഷ്ഠായ്യമായ
 മറ്റൊരാർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കാനാണു് നൂറായു
 ജ്ജതു്. അതെന്താണെന്നു നോക്കാം.

ആത്മാവു് അവലുപനാകയാൽ നശപാമായ
 ദേവമെന്തെ നിഷ്പൂജ്യമായ മനസ്സാക്ഷിയുടെ
 പ്രേരണയുണ്ടെങ്കിൽ നശിപ്പിക്കുമെന്നു് ഞാൻ
 പാപമില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു് സ്വധർമ്മത്തെ
 അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു് പാപമെന്നും, ലാ
 ഭാലാഭേദ്യദർശനത്തോടു കൂടി സ്വധർമ്മം അനു
 ഷ്ഠിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നും ഭഗവൽഗീതയിൽ

ഉള്ളതുസ്മരം ഉൽഭവോച്ഛിച്ഛിക്കുന്നു. നൂറു
 മായി പാണ്ഡവന്മാർക്കു് അവകാശമുള്ള ഭൂമി
 യിൽ സുവികത്തു പാൽപോലും സ്ഥലംകൊടുക്ക
 കഴിഞ്ഞു് കർമ്മവാദികൾ പറഞ്ഞുപോരും അ
 തുടക്കമുണ്ടു് ഹിംസാപുണ്ണമായ യുദ്ധം ചെ
 യ്യാതെ പാണ്ഡവന്മാർ അടങ്ങിയിരിക്കുമായി
 തന്നു വേണ്ടതെന്നു് മുഖ്യപറഞ്ഞവധത്തിൽ
 അഹിംസയെ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരർത്ഥം തോ
 ന്നിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ കുറവല്ല. മദ്ധ്യമപാണ്ഡ
 വൻ തന്നെ യുദ്ധാരംഭത്തിൽ തനിക്ക് ഗുരുജന
 ങ്ങളെ ഹിംസിച്ചു് ഭാരതേശ്വര്യങ്ങൾ അവ
 ശ്വമില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ?
 അല്ലാതാണു് ഭഗവാൻ ഗീതാതത്വം ഉപദേശി
 ക്കുന്നതു്. അജ്ഞാനൻ മനസ്സാക്ഷിയിൽ യു
 ധം ചെയ്യുന്നതാണു് തന്റെ ധർമ്മമെന്നുമോ
 ധമനായി പിന്നീടു് താൻ യുദ്ധംചെയ്യാതി
 ിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് മനസ്സാക്ഷിയെ
 ഹിംസിക്കുമാനായിരിക്കുമെന്നും, മനസ്സാക്ഷിയെ
 ഹിംസിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു് വാസ്തവത്തിൽ
 അഹിംസയെന്നും അജ്ഞാനൻ ഗീതാപദേശം
 കേട്ടുതാടു കൂടി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. മനസ്സാ
 ക്ഷിയുടെ പ്രേരണയോടു കൂടി സ്വധർമ്മമായ യു
 ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് പാപമില്ലെന്നു് ഭഗ
 വാൻ പറയുന്നു. അജ്ഞാനൻ അഹിംസാത
 ത്വം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണു് തന്റെ മന
 സ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കാതെ സ്വധർമ്മം സാധി
 ച്ചതു്. ഇപ്പോൾ അഹിംസയെന്നാണെന്നു
 നല്ല യഥാർത്ഥബോധം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയി
 ്ല്ല. മനസ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കാതിരിക്കുക;
 അതാണു് അഹിംസ എന്നു് പറയാം.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പുനൃപരപഥങ്ങളെ പേർ
 തിരിച്ചു തിരുമാനിക്കണമതു് മനസ്സാക്ഷിമാ
 ണു്. അതിനാൽ അഹിംസാസിലാന്തത്തി
 ൽ മനസ്സാക്ഷിക്കാണു പ്രാധാന്യം. പരപഥ
 മത്തെ ഉദ്വയാക്കുന്ന ഒരു കർമ്മത്തിനൊരുങ്ങു
 മ്പോൾ തീർച്ചയായും മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ തടയും.
 അതിനെ വകവെക്കാതെ ആ കർമ്മം നാം ചെ
 യ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഹിംസയാണു്. ഒരുപ്ര
 ഘത്തിലെയെന്നതിന്നു് മനുസാക്ഷി നമ്മെ പ്രേ
 രിപ്പിക്കുന്നതു വകവെക്കാതെ നാം അതുചെയ്തു
 തിരിക്കുന്നതും ഹിംസതന്നെയാകുന്നു. അതി

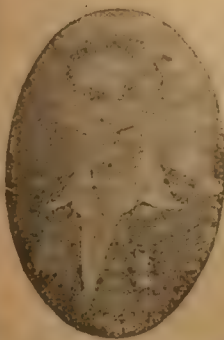
നാൽ മനസ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കാതിരിക്കാൻ
 ശ്രമിച്ചു. അഹിംസയുടെ അർത്ഥം നാം
 ഏതൊരു പ്രവൃത്തിക്കും മനസ്സാക്ഷിയുടെ അ
 നുകരണം പ്രതികൂലമെന്നു കരുതുന്നവയെങ്കിലും
 മെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു അർത്ഥമുണ്ടെന്നു
 ഉള്ളത് അതു വേദമുപമം. നാനാമതങ്ങളിൽ
 തമസ്സുണ്ടെന്നു യതിപ്രബുദ്ധർ മനസ്സാക്ഷിയു
 ടെ പ്രേര. മെന്നെന്നു മനസ്സാക്ഷിക്കാത്തവ
 ളിരുളുവിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ആ നിമി
 യിൽ സംധാരണ മനുഷ്യനെയും മനസ്സാക്ഷി
 യുടെയും ഇടയിൽ പുതു് വിവരങ്ങൾ നിർമ്മി
 ത്തം. കഥകളോടൊപ്പം ഏകദേശം ഒരു ഭാഗ
 ച്ചാൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏ
 രെക്കെ മനസ്സാക്ഷിയാ. അഹിംസാസിലാ
 ന്തി അതിനോടൊന്നിതാണ് ആദ്യമായി പരിശു
 മിക്കേണ്ടതു്. അല്ലാതെ അഹിംസാസിലാ
 ന്തം സ്വീകരിച്ചാൽ അർത്ഥമില്ലാതെ ഗുരുതമ
 ഉള്ള അഹിംസാ കഴിച്ചാൽ, അപേക്ഷകൾ ഉ
 ണ്ടാകുന്നതാണ് അഹിംസായന്ത്രത്തിന് മന
 സ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കാതിരിക്കുക എന്ന അ
 ത്ഥമെന്നുതന്നെ കാണു്. ചുരുക്കി കർമ്മങ്ങളെ
 നാം സംധാരണമെന്നു ഹിംസയ്ക്കും അഹിം

സയിൽ സ്ഥാനമില്ല. എന്തൊക്കെ നാൽ
 ചത്താടിത്തന്നു. മനസ്സാക്ഷി പ്രവർത്ത
 നം നല്ലതല്ല. മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രതികൂല
 മായ പ്രവർത്തനം ഉപയോഗിച്ചു മോചനം മു
 ക്കാൻ ഹിംസാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മനസ്സാ
 ക്ഷിയെക്കൂടി അവിടെ ഹിംസിക്കുകയാണു ചെയ
 യ്ക്കുന്നതു്. ശ്രീ ബുദ്ധഗോസൻ "ഹിംസിക്കരു
 മ്" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുതന്നെ മന
 സ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കരുത് എന്ന അത്ഥത്തി
 ലാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടി വരികുന്നു. അ
 ള്ളെങ്കിൽ ഹിംസയെ പാപത്താൽ മോചിപ്പിക്കു
 മെന്നുവെങ്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരുടെയും ദീർഘ
 അഭ്യർത്ഥന തന്റെ അയ്യപ്പനകളിൽ "മോ
 ളിക്കരുത്" "അസത്യം ചെയ്യരുത്" എന്നെ
 ള്ളാം പുഴുതുവരെയെങ്കിലും അവയെല്ലാം വിരുന്ന.
 മഹത്മാവായതിനെ പലപ്പോഴും തന്റെ മ
 നസ്സാക്ഷിയെ സാക്ഷി നിറുത്തുന്നതായി കാണു
 ന്നുണ്ടു്. അതിനർത്ഥം മഹത്വം അൻ മന
 സ്സാക്ഷിയെ ഹിംസിക്കാതെ അഹിംസാപ്രത
 പാദനമെന്നുതന്നെ.

അകാലമരണത്തെ തടയുക.

ജലദോഷം, മുതലായവ ഉപവിധിപെട്ട ശരീരം ക്ഷീണിച്ചു് ആരോഗ്യം നഷ്ടിക്കുന്ന
 തോടൊപ്പംതന്നെ അയോഗ്യതയുള്ള ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടി അന്തരാധാരമായ ചർമ്മത്തെ
 നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പ്, തക്കമുറകളും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്നുമുമ്പ്

ഞങ്ങളുടെ കരിംകുരങ്ങ് ലേഔറം (Regd)

ഉപദേശിച്ചു് അകാലമരണത്തെ തടയുക ഹൃദയം എന്ന യെ
 കരകാശം വിടിയെടുത്ത ഹൃദയത്തെയും കരകാശത്തെയും തടയാൻ
 ഈ "കരിംകുരങ്ങ്"ത്തിന്നു തികച്ചും കഴിവുണ്ടു്. ക്ഷീണിച്ചവർ തടയ്ക്കിപ്പിച്ച്
 ആരോഗ്യത്തെ വലിപ്പിക്കുക. പ്രസാദമുള്ളു് അനുഗ്രഹം.

രണ്ടാം 1-ാം 5 മ. ഫാക്കിങ്ങു്

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)

H. O. മാലാപ്പള്ളി.

ബ്രഹ്മചര്യം:— തൃശ്ശൂർ, തിരുവനന്തപുരം, തിരുവല്ല, തിരുവനന്തപുരം,
 N. B. വി. പി. എച്ച്. ഹൈസ്കൂളിൽ മരുന്നു.

സമഭായത്തിന്റെ മുമ്പിൽ.

— പുതയ —

കുടിമസമുദായമേ, ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത
 അവളെയൊന്നുകേവലം ചേർത്തൊന്നു പറയ്
 വരുന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും
 വഴുതുവതിനായവരും ചെയ്യുപോയ് സാഹസം!
 വിവിധവിധികാരണം ജീവിതനേരം
 ഉധികമധികം സഹിപ്പാനുതതായത്;
 പകലറുതിനോളം ചെന്നിട്ടെത്താമി-
 ല്ലതിതരം പട്ടിണിപ്പാടു തീരതെയായ്
 വിപരതസ്വസ്ഥനമീമല നട്ടിലെ-
 സ്സുഖസുഖമെങ്ങോ പറഞ്ഞോർ പോകെ,
 ദുരിതപരിപൂരിത ധൃതഃ കവിട്ടു-
 മരണദിനമോടാനുത്തട്ടെത്തേത്തവേ,

ഇതിലധികമെന്താണു വന്നിടാനുള്ളതി-
 ഭുവനമജീവിതം മരമായ് തീരവാൻ!
 ദിവസമുപിന്നിട്ടു ചിന്നെയും ജീവിച്ചു
 സകലകഴിവും കഴിഞ്ഞാൽത്തായ് കേണവരും
 അലിയുന്നതും കൊടുപട്ടിണി ഭൂതമായ്
 പലദിവസമായിപ്പൊതുതവസാനമായ്;
 കടവയറുവീർപ്പിച്ചിരിപ്പവർ തൻമുനി-
 ലടിഞ്ഞൊഴുതിത്തോറായ് ജീവിതവാഞ്ചനായ്
 പതിതരുടെജീവിതം തട്ടിപ്പറിക്കുന്ന-
 പദപിഴയുടെ മുന്തിമിത്തോറായ് ചെയ്യുപോയ്
 മനുജവിതിനെന്നൊക്കെയോതിയാലും നിന്റെ
 ഹൃദയം പരിശുദ്ധിയെപ്പോലിക്കുകില്ലതാൽ.

— * —

“ജയലക്ഷ്മി ആയുർവ്വേദമാർഗ്ഗം.”

അദ്ധ്യക്ഷ, തിരുവിതാംകൂർ.

പല്ലകരും സുകുമാരനും.

ജയലക്ഷ്മി പല്ലാടി.

പല്ലിന്റെ മുമ്പിൽ പഴയ്ക്ക, രക്തമൊഴിച്ചിൽ, മരണം, പുളിപ്പ് മുതലായ സകലവിധ രോഗങ്ങളും വേരോടെ നശിപ്പിച്ച് വായ്ക്കും സുഗന്ധവും, രുചിയും, പല്ലിന് മറുപ്തം വരുത്തും കൊടുക്കുന്നതു്.

പാക്കറ്റ് ഒന്നു് രണ്ടു. 100 പാക്കറ്റിന് 10 രൂപ. 50 പാക്കറ്റിൽ കുറഞ്ഞു് വി. പി അയയ്ക്കുന്നതല്ല.

II. തെങ്ങുകളുടെ ഗർഭരക്ഷാഗുളിക.

ഗർഭിണികൾക്കു ഉണ്ടാകാറുള്ള വായുഷോഷം, ഛർദ്ദി, കൃമിയുപദ്രവം, നീർ, ഹേമത്തോറു്, ശേഷനത്തോറു്, മുതലായവ, ഗർഭച്ഛിദ്രം, ഗർഭശോഷം മുതലായ സകലവിധ ഉപദ്രവങ്ങളെയും മറ്റൊരു പലസ്രവങ്ങളെയും, ആരോഗ്യത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു അനുഭവസരസരസം.

60 ഗുളിക അടങ്ങിയ ഡപ്പി ഒന്നു് വില്പ രൂപ ഒന്നുമാത്രം.

N. B. ഇവിടെ എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വില്പയ്ക്കു് വില്ക്കുന്നതും, രോഗവിവരം, ഏതി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു് ഔഷധങ്ങൾ വി. പി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

വൈദ്യൻ, വി. കൃഷ്ണപിള്ള,

Reg: No. 567, Class A (Tr. M. P. ACT)

ജീവിത വീക്ഷണം.

By S. P.

3. അമേരിക്കയിലെ പ്രയറിവാസികൾ.

വടക്കേ അമേരിക്കയിലെ പുൽമൈതാനത്തിനെ പ്രെയറി (Prairie) എന്നാണ് വിളിക്കാറ്. പുൽക്കൂട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും വിസ്താരമേറിയതുമായ ഈ ഭൂഭാഗത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ അധികമായി വളരുന്നില്ല, വേലികൾ കെട്ടി അടയ്ക്കാറുമില്ല. അനേകം മൈൽ വിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഈ പുൽപ്രദേശം നാലുപ്രവിശ്വങ്ങളുടെ സൈന്യമായി വിഹരിച്ചു മേയുന്നതിനു പററിയ സ്ഥലമാണ്. കനകം കിടന്നുകിടന്നു മേയുന്നതിന് ഉതകുന്ന പുൽമൈതാനത്തെ മേച്ചിൽസ്ഥലം എന്നും പറയാറുണ്ട്. കിടന്നു മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽ അയിരുകളിൽ പരം പശുക്കളും കാളകളും ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ കുതിരകളെയും അടകളെയും ധാരാളമായി കാണാവുന്നതുമാണ്.

മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിലാണ് അധികസംഖ്യയും കന്നുകാലികൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അവർക്ക് ദിവസംതോറും വളരെപ്പോൾ കുതിരപ്പുറത്തു സവാരി ചെയ്യേണ്ടിവരും. അവരുടെ പ്രധാന ജോലി കന്നുകാലികളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയാണ്. മൃഗപാലകന്മാരായ ഇവർ നല്ല ശീലവുമുള്ളവരാണ്. അവർ അല്പം കോപമുള്ളവരാണ്. അദ്ദേഹം കിടന്നു കിടന്നു. എന്നാൽ അവർ സ്പോർട്ടിന്മാരോടു വളരെ ദയയുള്ളവരും വിപരീതപ്പെട്ട ഏകനേയും സഹായിക്കുന്നതിന് അതരദാ താല്പര്യമുള്ളവരാണ്.

കുതിരപ്പുറത്തു സവാരി ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാരം നിറഞ്ഞ അജമ്ബത്തിന്റെ മീതെയാണ് അവർ ഇരിക്കുന്നത്. വക്കിന് വളരെ വീതികൂടിയ തൊപ്പി അവർ തലയിൽ ധരിക്കുന്നു. തൊപ്പിയുടെ വിളുവിന് വീതികൂട്ടിയിരിക്കുന്നത് അവർക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ശിശുവായതെ അവർ വളരെ വിചയ്യമുള്ളതായി വിചാരി

ക്കുന്നു. കഴുത്തുതൂണു നിറമുള്ള ഒരു ഷർട്ടും അതേ നിറത്തിലുള്ള ഒരു കാലുരയും വെളുത്ത ഒരു തോൽപ്പൈന്തറും, കുട്ടികൂടി ഒരു ജോടി ചെരിപ്പുമാകുന്നു അവരുടെ ഇതരവസ്ത്രങ്ങൾ.

കുതിരപ്പുറം ചെയ്യുന്നതിന് ആ ദേശവാസികൾ വളരെ സമർത്ഥന്മാരാണ്. കുതിരപ്പുറത്തു് അതിവേഗത്തിൽ സവാരി ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്ക് തറയിൽ കിടക്കുന്ന ഉറുമ്പുപോലും എടുക്കാൻ കഴിയും. കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കാതെ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നുകൊണ്ട് സവാരി ചെയ്യുന്നതിന് അവരിൽ പലർക്കും പ്രാപ്തി ഉണ്ട്. പുരുഷന്മാർ കുതിരകളെ അതിയായി സ്പോർട്ടിക്കുകയും അവയോടു് വളരെ ദയയോടെ പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. കുതിര യജമാനനെ ഏതുസ്ഥലത്തേക്കും സ്പോർട്ടത്തോടുകൂടി വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

കുതിരകൾ യൗവനകാലത്തു് വളരെ ദുസ്വഭാവമുള്ളവരാണ്. അവരെ ഇണക്കി ശരിപ്പെടുത്തുന്നത് മൃഗപാലകന്മാരുടെ വിഷമമേറിയ ഒരു ജോലിയാകുന്നു. ഒരു കുതിരയുടെ പുറത്തു് അല്പമേ കയറുന്നവന്നു ആ മൃഗം കയ്യിൽ താഴെ വീഴുന്നതിന് വളരെ ശ്രമിക്കും. കാലുകൾ അങ്ങയച്ചു മുറുപ്പിച്ചു ചാടുകയും പിൻകാലുകളിൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം നില്ക്കുന്നില്ലെന്നും ചെയ്യും. അതിന്റെ പുറത്തു് ചുരുങ്ങിയ ഒരു കമ്പസ്സു ഇരിക്കുന്നതുനിമിത്തം ഈയ്ക്കു ക്രമേണ വലിക്കുന്നു; വീരോടും വെറുപ്പോടും കൂടി ആ ഭാരം കയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ആ മൃഗം ശ്രമിച്ചുചെയ്യുന്നു. തന്നിമിത്തം അതുക്കുറങ്ങുന്ന പരാക്രമം അതിരേറതാണ്. എന്നാൽ പ്രെയറിവാസികൾ ആ മൃഗത്തിന് ഒരിക്കലും കീഴടങ്ങാറില്ല. അവനെ താഴെ വീ

എന്ന ഓരോ തവണയും ഒട്ടും നിരാശപ്പെടാതെ അവൻ അതിനെ വീണ്ടും പിടിച്ചുനിൽക്കി. അതിന്റെ പുറത്തുകയറുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അക്ഷീണമായ സഹനശക്തിയും ക്ഷമയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ അതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. അതിനു ശേഷം അവനും ആ കുതിരയും പരസ്പരസ്പർശം അന്തോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്നു.

പ്രയത്നവിമോചനം വീഴ്ചപ്പെടുന്നത് ഭാഗ്യമെങ്കിലും അതിനൊരു കാരണമുണ്ട്. വീഴ്ച സാധാരണയായി മിക്കവാറും സംഭവിക്കുന്നത് അവർക്ക് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. ഏതുതരം സാധനം നിൽക്കുന്നതിനും അതിസമത്വമായതായാ ഇവർ, അവർക്കു സാധനങ്ങൾ നിൽപ്പുപ്രയാസം സമ്പാദിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധമായ വായു സദാ പ്രവഹിക്കുന്ന ഗൃഹങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഇവർ അരോഹതസ്ഥഗാത്രന്മാരാകുന്നു.

മേച്ചിൽസ്ഥലത്തുള്ള ചെറുമ്പാലന്മാർ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി സവാരി ചെയ്യാൻ വളരെ അധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു:—അല്ല യുതി കൂടുന്നു. പട്ടണമാകട്ടെ, പീടികയാകട്ടെ, ഒന്നും അടുത്തില്ലാത്ത ഈ പുൽമൈതാനത്തു താമസിക്കുന്ന ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് കഠിനമായി പ്രാണിശേഷിയിരിക്കുന്നു. കുടുംബാവശ്യത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളിൽ അധികവും അവരാണ് സമ്പാദിക്കുന്നത്. കൂടാതെ മുതിർന്നവർ ധരിക്കാറുള്ള മാതിരിയിൽ രേണിമയ്യും ചെറിയ മകൻ ധരിച്ചുകൊണ്ടുവാൻ മാതാവ് വളരെ ആശങ്കയോടെ അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ തരതവസ്ത്രം ആ ബാലൻ ധരിച്ചുവെന്ന് അമ്മയും മകനും എത്രമാത്രം അഭിമാനം കൊള്ളുമെന്ന് വാചരിക്കാവുന്നതല്ല.

ഈ നാട്ടിൽ സ്ത്രീമനങ്ങളാണ്, കോഴിവളത്തുക, പാൽക്കറക്കുക, റോട്ടിയെടുക്കുക, ഉപ്പുതയ്ക്കുക അടിച്ചതായ മോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽ വേവയെടുക്കുന്ന ക്ഷീണിച്ചവരുന്ന പുരുഷന്മാരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ വളരെ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അമ്മയെ സഹായിക്കുന്നതിൽ പെൺമക്കൾ വളരെ മുഗ്ദ്ധരായിത്തീരുന്നു.

താമസസ്ഥലത്തിന് അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ അവർ അൻപതുകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് അയയ്ക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു വിനോദശാലയാണ് അവിടെത്തെ വിദ്യാലയം എന്നുതോന്നും. പലതരം കളികൾ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് അദ്ധ്യാപകൻ ബാലന്മാരെ അനേകം കാര്യഭാഗങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുന്നു. ശരീരവ്യായനത്തിനാണ് അവർ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന് ദാർഢ്യം ഉണ്ടാകുവാൻ മനസ്സിന് ദാർഢ്യം താല്പര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് അവരുടെ ദൃഢബോധം. പാഠശാലയോടുചേർന്ന് ഒരു കുതിരശാലയുമുണ്ട്. അനേകം ബാലന്മാർ കുതിരപ്പുറത്തു സവാരിചെയ്താണ് പള്ളിക്കൂടത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നത്. മറ്റൊരു സ്ത്രീ നാലഞ്ചു ബാലന്മാർ ഒത്തുകൂടിയാൽ, വിദ്യാമന്ദിരമായ ഒരു പന്തലസ്സു ചാരിചെയ്യും. അവർ കളിച്ചാറ്റാടിക്കുന്നതിന് എപ്പോഴും പ്രിയമുള്ളവരാണ്.

ഉൾക്കൂടക്കുരു (Lasso) കൊണ്ടു മൃഗങ്ങളെയും മറ്റും അധീനമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന് ബാലന്മാർ വളരെ താല്പര്യപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിൽ എറിഞ്ഞു പിടിച്ചാൽ ഉൾക്കൂടയുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം മുറുകുന്ന ഒരു കൂട്ടക്ക് അഗ്രത്തുള്ള ഒരു നീണ്ട കയറിനെയാണ് “ഉൾക്കൂടക്കുരു” എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു മൃഗത്തിന്റെ തലയിലോ കവിളിലോ താഴെനോക്കി കയറിന്റെ അറ്റത്തുള്ള കൂട്ടക്കെറിഞ്ഞു അതിനെ പിടിച്ചുനൽകാൻ ഒരു മൃഗപാലകൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. പാലകൻ മൃഗത്തിന്റെ അവനം തലയിൽ ശക്തിയത്താലുള്ള ഒരു വടംവലിയോടൊന്നുകൂടി. സാധാരണമായി, അവൻ കുതിരപ്പുറത്തിന്നുറങ്ങും ഈ ‘വടംവലി’ നടത്തുന്നത്; അതിനാൽ പിന്നെയും മിക്കവാറും അവനാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

പ്രയത്നവിമോചനം ഏറ്റവും മോശമായിത്തീരുന്ന കാര്യം കുറുകാലികൾക്കു അടുത്തു മിടുന്ന സമയം (Branding time) ആണ്. മേച്ചിൽസ്ഥലത്തുള്ള മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം, ഉൾക്കൂടക്കുരു

ഭക്തയുക്തകൊണ്ടു പിടിച്ചു് ഇരുവുവേലക്കാരൻ്റെ ആവയിൽ കൊണ്ടുചെല്ലണം. മേച്ചിൽ ഭൂമിയുടമസ്ഥൻ്റെ മുദ്രയടയാളമുള്ള ഇരുവുഗതം ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചു് ഭാരം മൃഗത്തിൻ്റെയും ശരീരത്തിലും വയ്ക്കുന്നതിനു് സൗകര്യമായി അതിനെ പിടിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന അധ്വാനമേറിയ കൃത്യം ധർമ്മിക്കണം. ഈ അടയാളം കണ്ടാൽ മിണ്ടാപ്രാണികളുടെ ഉടമസ്ഥൻ അരാണെന്ന് എളുപ്പം തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

“ഒരു വൃഷ്ടപോലും ഒരു മൃഗപാലകനും തമ്മിലുള്ള ഗുസ്തി”യാകുന്നു ഇവരുടെയിടയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന വിനോദം. മുട്ടുശീലമുള്ള മൃഗത്തിനു് നിശിതമായ നീണ്ട കൊമ്പുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ വിനോദം അപര്യവേധം അപരജനകവുമാണ്. എന്നാൽ നല്ല ശരീരബലവും മനോവൈശ്വര്യമുള്ള ഒരുവനു് കൊമ്പുകളെ ഉഴക്കിക്കൊണ്ടു് പിടിച്ചു് അ മൃഗത്തെ നിശ്ചലമായി ഭരയിൽ കിടത്തുന്നതിനു് പ്രാബല്യം കഴിവുണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വീരകൃത്യം നടത്തി വിജയസ്ഥാനം ലഭിച്ച ഒരു യുവാവു് സ്വപിതാവിൻ്റെ പ്രീതിക്കും മോക്ഷക്കും ശ്ലാഘയ്ക്കും പാത്രീഭവിച്ചതു വിചാരിച്ചു് എത്രമാത്രം അഭിമാനിക്കുമെന്നതു് അർക്കം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

മേച്ചിൽസ്ഥലത്തുനിന്നും വളരെ അകലെയാണ് പട്ടണങ്ങളും ചന്തസ്ഥലങ്ങളും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ബാലകാലത്തു ഇക്കൂട്ടക്കു് പട്ടണക്കാരെക്കുറ്റസ്സാധുവാകുകയുമാണ്. ചുണ്ണനായ വളച്ചു പ്രാപിച്ച മൃഗങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായുള്ള ചന്തസ്ഥലത്തേക്കു് നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതു് പ്രേമനിവൃത്തികളുടെ ഒരു കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്. ഈ ദീർഘയാത്രയെന്നതിനു് അനേകം ദിനമാത്രങ്ങൾ ചേർന്നിരിക്കാം. അവളസ്ഥലമാക്കുന്ന തുറന്ന പുൽത്തടത്തിൽ ഒരു തീയാഴികത്തിച്ചു് അതിൻ്റെ നാലുവശത്തും കിടന്നുറങ്ങു് അവർ രാത്രി വിശ്രമിക്കു

ന്നതു്. പ്രഭാതത്തിൽ അർദ്ധരേ പാകംചെയ്തു കേന്ദ്രിച്ചു് ശയം അവർ യാത്രതുടരും. ശരിയായ വഴിയിൽക്കൂടി മൃഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ മൃഗക്കൂട്ടത്തെ ചുറ്റി വീണ്ടും വീണ്ടും കതിപ്പുറത്തു് അതിവേഗത്തിൽ സവാരിചെയ്യും. കട്ടിയുള്ള ചാട്ടവീശി മുഴക്കിയും ഏറ്റവും ഉറക്കെ കൂവിയും ചുളുമിടും മറ്റുമാണു അവർ മൃഗങ്ങളെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു്.

ചന്തസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുന്നതു് ഇവർക്കു് അത്യാനന്ദകരമാകുന്നു. ചന്തയിൽ നിന്നും നിരവധി സാമാനങ്ങൾ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും സ്ത്രീധർമ്മക്കാർക്കും പാരിതോഷികമായി കൊടുക്കുന്നതിനു് വാങ്ങുക പതിവാണ്. കന്നുകാലികളെയെല്ലാം വിറ്റു കഴിയുന്നതുവരെ അവർ ചന്തസ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നു. വില്പനപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ചിക്കാഗൊ എന്ന പ്രസിദ്ധനഗരത്തിലേയ്ക്കാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നതു്; അവിടെ അവയെ കശാപ്പുചെയ്തു്, അവയുടെ മാംസം ഭക്ഷ്യവസ്തുവിധത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തി തിരക്കുപ്പെട്ടിയിലാക്കുന്നു.

ചന്തസ്ഥലത്തുനിന്നും മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചുചെല്ലുന്നതിനു് അവർക്കു് അത്രയും ദിവസം അവശ്യമില്ല. അവരുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു് മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തുള്ള ബന്ധുവിശ്വാസികൾ അക്ഷമരായികാത്തിരിക്കും. ഉറക്കെ കൂപിക്കൊണ്ടു്, ചാട്ടവീശി മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് മറ്റുമാണു് ഇവരുടെയാത്ര; സ്വഗൃഹത്തിലെത്തുന്നതിനു് ഭാരമേറിയതും മത്സരബുദ്ധിയോടെ കഠിനമായ അതിശീഘ്രം പാതിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ എത്തിയശേഷം, വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള പുതിയ സാധനങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് അവരുടെ ഒരു കൃത്യം. അതൊരു സന്തോഷപ്രദമായ ജോലിതന്നെയാണു്!

(പകർപ്പുപകരണം ലേഖകനു്.)

കവിതാമഞ്ജരി.

(രണ്ടാം ഭാഗം.)

വില രൂപാ ഒന്ന്.

ഗ്രന്ഥകർത്താ: പുലിയന്നൂർ എസ്സ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.
(മീനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്पर्ശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴുകവിതയുണ്ടു്.)

ഈ കവിതയുടെ വടക്കിൽ അവർകളുടെ, പ്രൊഫുഷൻ
വിഭാഗപരമായ അവകാശിക പരിഭാഷകനാണ്.

ധാരാവാഹിനിയായ വാക്യപ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, ഹോമനമായ ഭാവന, നവനവോല്പാദനങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദികീതി, അകമ്പടകളായ അവതരണങ്ങൾ. നിരൂപകശീലാമനിയായ അദ്ധ്യക്ഷൻ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കാര്യം അവസരങ്ങളിൽ പരിഭാഷയികളുടെ സമ്മർദ്ദം കവിതയെത്തിയോളംകൂടിയ വികാരിമാരങ്ങളുടെ മുത്തരൂപങ്ങളാണ് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ദ്വിതീയഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പതിനാറു പണ്ഡിതന്മാരാണ്. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശഭാഷണം, അർത്ഥസംസ്കാരം അടുത്ത അദ്ധ്യക്ഷൻ, പ്രകൃതിവിവരസംഗ്രഹമാത്രയിലുള്ള ചാകുന്ന അദ്ധ്യക്ഷം, അദ്ധ്യക്ഷമായ കൃതാനുകമ്പ, അവസരമായ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിതയെത്തേ ചവിട്ടിച്ചിട്ടുള്ള വികാരികളുടെ സന്ദർഭം സാധനയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് കാര്യം കവിതയിലും അന്ധമായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കവിയുടെ ഓമിതൃഷ്ണയിൽ അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും അടിയിലെ തരം പരമ്പരയെ പഠയ ഉത്തമമായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു. ചന്ദ്രപ്രസ്ഥിയിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി! കർമ്മമായ കവർ!

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

1. ശ്രീവിഷ്ണു പാദാഭികേ ശാന്തവർണ്ണന	6. മേഖനമഞ്ജരി 1-ാം ഭാഗം	2 രൂ.
സ്തോത്രം (സമ്പാദ്യം) 1 രൂ.	7. ദിവിപത്	8 രൂ.
2. കവിതാമഞ്ജരി 1-ാം ഭാഗം	8. ശിവരാത്രിയുത്സവം (തൃശ്ശൂർ)	6 രൂ.
8 രൂ.	9. ബോധനമാലിക 1-ാം ഭാഗം	8 രൂ.
3. രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം)	10. ഭക്തിദീപിക (രേ നിരൂപണം)	4 രൂ.
1 രൂ.		
4. അഞ്ചുവി (കൃഷ്ണാവതാരസംഗ്രഹം) 1 രൂ.		
5. സുഖോപന (ഗദ്യകാവ്യം) 1 രൂ. 8 രൂ.		

പുലിയന്നൂർ ബുക്ക് ഹൗസ്

A. O & P. O, പാലം;

ബ്രാഞ്ച് ഞാട്ടപ്പുഴ.

മാനേജർ—ചന്ദ്രപ്രസ്ഥ്,

ചാവ, തിരുവനന്തപുരം.

സംഗീതപംക്തി.

റ റ ഗ റ .

By ഖില.

ഒന്നുമുതൽ അറുവരെയുള്ള ചക്രങ്ങളിലെ രാഗങ്ങൾ ശുദ്ധമധ്യമരാഗങ്ങളെന്നും ശേഷിച്ചവ പ്രതിമധ്യമരാഗങ്ങളെന്നും മുൻപക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ട രാഗങ്ങൾക്കും അവ പ്രതിമധ്യമം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുള്ള ഏകദിനത രജി ചു നിറുത്തിയാൽ അല്പരാഗങ്ങളുമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. ഓരോ ശുദ്ധമധ്യമരാഗത്തിനും എതിരിട്ട് നില്ക്കാൻ പ്രതിമധ്യമരാഗമുണ്ട്. 72 രാജകുത്താക്കളിൽ പ്രഥമരാഗമായ “കനകാംഗിയം” 37-ാമത്തെ രാഗമായ “സാലഗം” മധ്യമത്തിന്റെ പേരിലാണ് ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നത്. ഈ രൂപാവലി തന്നെയാണ് 36-ാമത്തെ രാഗമായ “ചലനാട്ട”യും 72-ാമത്തെ രാഗമായ “മസികപ്രിയയും.”—

മേല്പറഞ്ഞതിൽനിന്നും മധ്യമം മേളകുത്താ രാഗപദ്ധതിയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്യക് മനസ്സിലാക്കാം. അതവിടെ നില്ക്കട്ടെ.

മേളകുത്താ രാഗങ്ങൾ ആകെ 72 എണ്ണം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ; അവ,

ഇന്ദ്ര ജഗതി.	
1 കനകാംഗി	13 ഗായകപ്രിയ
2 ത്താംഗി	14 വകുളാരണം
3 ഗാനമുന്തി	15 മായാമാളവഗള
4 വനസ്സതി	16 ചക്രവാകം
5 മാനവതി	17 സുമുകാന്തം
6 ഭാനുപി	18 ഹംഗാംബരി
നേത്ര. വേദ.	
7 സേനാപതി	19 ത്താംഗായനി
8 ഹനുമതോടി	20 നടഭൈരവി
9 ധേനുക്	21 കീരവാണി
10 നാദകപ്രിയ	22 കാരമരപ്രിയ
11 കോകിലപ്രിയ	23 ഗൗരീമനോഹരി
12 രൂപവതി	24 വരണപ്രിയ

താണ.	ബ്രഹ്മ.
25 മാരണിനി	49 ധവളാംബരി
26 ചാരുകേശി	50 നാമനാരായണി
27 സരസാംഗി	51 കാമവർഗ്ഗിനി
28 ഹരിതാംബോധി	52 രാമപ്രിയ
29 ധീരശങ്കരാഭരണം	53 ഗമനാശ്രമ
30 നംഗാനന്ദിനി	54 വിശ്വംഭരി
ഭദ്ര	
31 നാഗപ്രിയ	55 ശ്യാമളാംഗി
32 രാഗവർഗ്ഗിനി	56 ഷൺമുഖപ്രിയ
33 ഗാംഗേയഭൂഷിണി	57 സിംഹേന്ദ്രമധ്യമം
34 വാഗഭീശവരി	58 ഹോമവതി
35 ശുഭിനി	59 ധർമ്മവതി
36 ചലനാട്ട	60 നീതിമതി
ഋഷി.	
37 സാലഗം	61 കറന്താമണി
38 ജയാസ്തംഭം	62 രിഷഭപ്രിയ
39 സ്വാമിവരാളി	63 ലതാംഗി
40 നവനീതം	64 വാചസ്പതി
41 പാവനി	65 മേഘകല്യാണി
42 രാമപ്രിയ	66 ചിത്രാംബരി
വാര്യ.	
43 ഗവാംഭോധി	67 സുഖദിത
44 വേപ്രിയ	68 ജ്യോതിസ്വരൂപിണി
45 ശുഭേന്ദ്രവരാളി	69 ധാരവർഗ്ഗിനി
46 ഷഡ്വിധമാഗ്ഗനി	70 നാസിക്രൂഷിണി
47 സുഷ്ണാംഗി	71 കോസല
48 ദിവ്യദളി	72 മസികപ്രിയ

ഇവയിൽ “കനകാംഗി” മുതൽ “ചലനാട്ട” വരെയുള്ളവ ശുദ്ധമധ്യമങ്ങളും ശേഷിച്ചവ പ്രതിമധ്യമങ്ങളുമാണ്.

മേളകുത്താക്കളുടെ സപ്തസ്വാധീന ഏറ്റവും ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു രീതിയിലാണ് സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത്. ഈ രാഗങ്ങളുടെ പൂർവ്വരൂപസ്വരങ്ങളുടെ വിഭജനരീതി നമുക്കുപറ്റും പരം.

രോധിക്കാം. “ഷഡ്ജം, രിഷഭം, ഗാന്ധാരം, മധ്യമം,” അതോടെ നീന്തുന്ന പൂർവ്വാർത്ഥം. ഇവയിൽ ഷഡ്ജവും മധ്യമവും അചഞ്ചലങ്ങളായി, ഒന്നുമുതൽ അറുപത്തുവരെയുള്ള അദ്യപകൃത്തുകളിൽ വർത്തിക്കുന്നു. വിവിധരൂപം കർമ്മങ്ങളാൽ സപരങ്ങൾ രിഷഭവും ഗാന്ധാരവുമാണ്. ഇവയുടെ നാല്പ്ര പ്രധാന രൂപങ്ങളെ “ശുദ്ധരിഷഭം, ചതുശ്രുതിരിഷഭം, സാധാരണഗാന്ധാരം, അന്തരഗാന്ധാരം,” എന്നിങ്ങനെയാണ്.

അതോടൊന്നുകൂടാതെ നിന്മങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നത് പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അറുപത്തു രീതികൾ മാത്രമേ ഈ രിഷഭഗാന്ധാരങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ചെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം അതും—

- 1) ശുദ്ധരിഷഭം+ചതുശ്രുതിരിഷഭം
- 2) ശുദ്ധരിഷഭം+സാധാരണഗാന്ധാരം
- 3) ശുദ്ധരിഷഭം+അന്തരഗാന്ധാരം
- 4) ചതുശ്രുതിരിഷഭം+സാധാരണഗാന്ധാരം
- 5) ചതുശ്രുതിരിഷഭം+അന്തരഗാന്ധാരം
- 6) സാധാരണഗാന്ധാരം+അന്തരഗാന്ധാരം

പക്ഷേ ആരോഹണാവരോഹണങ്ങളിൽ സപരങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സ്വരാവർത്തനങ്ങളുടെ വിഷേധനവും മേളകർത്താവായ നിന്മങ്ങൾ ശക്തിപൂർവ്വം വാദിക്കുന്നതുണ്ടാകുന്നത് മേല്പറഞ്ഞ അറുപതികളിൽ അദ്യപത്തും അചസാനത്തേയും ഉപകരിക്കപ്പെടുന്നതായി വരുന്നു എന്നെന്നാൽ അദ്യപത്തിൽ ഗാന്ധാരത്തിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യവും രിഷഭത്തിന്റെ അവർത്തനവും ഒട്ടുപിടയത്തേതിൽ രിഷഭത്തിന്റെ അഭാവവും രണ്ടുഗാന്ധാരങ്ങളുടെ പ്രാധിക്യവുമാണ് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും രണ്ടുപ്രധാനപ്പെട്ട രീതികളുണ്ടായി വന്നിരിക്കുന്നു ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു തീരുമാനവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ നിന്നും ക്ഷയിക്കുന്നത് വേണ്ടി ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ, ചതുശ്രുതി രിഷഭത്തെ ഗാന്ധാരത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമായും ആറാമത്തേതിലെ സാധാരണ ഗാന്ധാരം രിഷഭത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ രൂപമായും വെക്കുമെന്ന് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽപ്രകാരം “ചതുശ്രുതിരിഷഭം” “ശുദ്ധഗാന്ധാരം” “സാധാരണ ഗാന്ധാരം” “ഷഡ്ശ്രുതി രിഷഭം”യും ഒരുതരം മാറുന്നു. മേ

ളകർത്താക്കളുടെ നിയമങ്ങളിൽ ബന്ധമായ അറുപതികൾ അങ്ങനെ സുഗമമായ വിധത്തിൽ നമുക്കു വരികുന്നു. ഈ രീതികളുടെ സ്വരൂപം കുറച്ചുകൂടി വളിതവും സവികൃതയോഗ്യവുമാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം “സ്വരങ്ങൾ”ക്കു ശബ്ദങ്ങളും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഷഡ്ജവും മധ്യമവും അചഞ്ചലമായി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ട യാതൊരുമില്ല. ബാക്കിസ്വരങ്ങൾ രിഷഭഗാന്ധാരങ്ങളാണല്ലോ. “അ, ഇ, ഉ,” എന്നീ ശബ്ദങ്ങൾ രിഷഭഗാന്ധാരങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അദ്വൈതം വിവിധസ്വരങ്ങളായി വരുന്നത്.

- ശുദ്ധരിഷഭം=ര
- ചതുശ്രുതിരിഷഭം=രി
- ഷഡ്ശ്രുതിരിഷഭം=ര
- ശുദ്ധഗാന്ധാരം=ഗ
- സാധാരണ ഗാന്ധാരം=ഗി
- അന്യഗാന്ധാരം=ഗു.

അവയുടെ സമ്മേളിപ്പിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന അറുപതികൾ രാഗ, രാഗി, രാഗി, രീതി, രീതി, രാഗ എന്നിവകളാണ്.

ഉത്തർവാൽത്തിലും ഇതേനിയമങ്ങൾ തന്നെയാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചമം, ധൈവതം, നിഷാദം, ഷഡ്ജം, എന്നിങ്ങനെ നാലുസ്വരങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. അതിൽ പഞ്ചമഷഡ്ജങ്ങൾ പ്രകൃതിസ്വരങ്ങൾ. ദേവപ്പെട്ടുവരുന്ന ധൈവതനിഷാദങ്ങൾ, അ, ഇ, ഉ എന്നീ ശബ്ദങ്ങളിൽ കൂടി “ധാന, ധാനി, ധാന, ധാനി, ധാന, ധാന” എന്നിങ്ങനെ അറുപതികൾ സമ്പാദിക്കുന്നു.

ഇനി ചക്രങ്ങൾക്കും രാഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരിശോധിക്കാം ഒരു ചക്രത്തിൽ അറുപതികൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ പൂർവ്വാർത്ഥം ആ ചക്രത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെടാതെ നില്ക്കുന്നു. ധൈവതനിഷാദങ്ങൾ മാത്രം മാറി മാറിവരുന്നു. രിഷഭഗാന്ധാരങ്ങൾ രാഗോ ചക്രത്തിലും ക്രമമനുസരിച്ച് രൂപം ദേവപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ട് പുറംതാമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്യപകൃത്തുകൾ, രാഗ, രാഗി, രാഗി, രീതി, രീതി, രാഗ എന്നിങ്ങനെ അറുപതുവിധ രിഷഭഗാന്ധാരങ്ങൾ സ്വരങ്ങളാകുന്നു. രാഗോ ചക്ര

ങ്ങളിലും റിപ്പബ്ലിക്കാസഭാംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നിലനിർത്താൻ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നുമുണ്ട്.

ഒരു ചക്രത്തിലുള്ള ഡൈവതനിഷാദസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു മേളകർത്താവിൽ നിന്നും മറെറൊന്നിന്റേതല്ലെന്നതിനാലും കൂടിത്തന്നെ അവയുടെ രൂപം മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ഡൈവതനിഷാദങ്ങളാണ് ഒരു ചക്രത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. “ധാന, ധാനി, ധാന, ധീനി, ധീന, ധൂന,” എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥഭിന്നതകൾ ക്രമമനുസരിച്ച് ഒരു ചക്രത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി അവ ചക്രത്തിനുള്ളിലുള്ള അറ്റ ഭാഗങ്ങളും പരസ്പരം ഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. അവ അറ്റം രൂപമേടങ്ങളും അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ ഓരോ ചക്രത്തിലും അവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഡൈവതനിഷാദങ്ങളുടെ അറ്റ രൂപമേട

ങ്ങൾ അറ്റ റിപ്പബ്ലിക്കാസഭാംഗങ്ങളായി സംയോജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്കു കിട്ടുന്നതു 36 ഭാഗങ്ങൾ (6×6=36). 36 ശുദ്ധമധ്യമാഗങ്ങളും അവയുടെ എതിർമേളങ്ങളായി 36 പ്രതിമധ്യമങ്ങളും കൂടി ആചിർത്തിക്കുമ്പോൾ 72 മേളകർത്താമാതപലതി സാധ്യതയിലെത്തുകയായി. പത്തുണ്ടു സ്ഥാനീസ്ഥാപനങ്ങൾ ഓരോ റിപ്പബ്ലിക്കാസഭാംഗം, ഡൈവത, നിഷാദസ്ഥാപനങ്ങൾ കൂടി സന്യാസിച്ചു് പരിണാമമായി വർത്തിക്കുന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയേറിയതാണ്. അവമാണല്ലോ മേളകർത്താമാഗങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയുടെ അടിസ്ഥാനം!

വെങ്കിടമഹിയുടെ മനോധർമ്മത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണവിജയമാണിവിടെ നാം ദർശിച്ചു് കരുതുകയോകുന്നത്. ഇതു ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വിഭജനക്രമം നമ്മുടെ സംഗീതകലയ്ക്കുമാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയുമാണ്.

(തുടരും)

വാങ്ങുവിൻ!

വായിപ്പിൻ!

തിരുവല്ലാ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനം അസ്പദമാക്കി സ്വതന്ത്രമായി ചെലിട്ടുള്ള

ശ്രീവല്ലഭചരിതം
ലഘുകാവ്യം.

വിമലരൂപം ഞ്ഞൊരും.

ഗ്രന്ഥകാരൻ, വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി, M. R. A. S.

തൃക്കവശ്ശേരി, തിരുവല്ലാ A.O. & P.O.

കവിനകളായ കന്യകകൾ—പൂർണ്ണവിരമങ്ങൾ—സംസ്കാരസമ്പന്നരായ യുവാക്കൾ—വിദാധിനകരിൽപെടാനിടവരുന്ന സാധു യുവാക്കൾ — സന്യാസിജീവനായ അതിലംഘിക്കുന്ന അവിവേകികൾ ഇടഞ്ഞിയ ആരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ട, നാടകവേദിയിലെ ഒന്നാമത്തെ നാടകം

സുപ്രഭ

ശ്രീമാൻ മുൻപി പരമപിള്ള എഴുതിയതു്.
വിപുലം 1.

ദീപാവതിപ്പു് അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
മേനോൻ, വി. വി. പ്രേസ്സ്—കൊല്ലം.

കാമുകന്റെ വിധി.

(പാൽക്കുളത്തു, ത്രിയാർനായർ.)

ഝാജുഹാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കനിപ്പുപുത്രിയായ ബീംഗംസാഹേബിന്റെ സന്ദർശനം സ്വസ്തിയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, കടലാസുപോലെ ദുർലഭമായ അവളുടെ ഹൃദയം ദുർലഭവികാരങ്ങൾക്ക് അധീനവുമായിരുന്നു അച്ഛന്റെ അതിരുകടന്ന വാത്സല്യം അവളെ വഴിതെറ്റിച്ചു. അവളുടെ ദുഷ്കീർത്തിക്കുറങ്ങിയ പ്രേമമകരം ചരിത്രത്തിൽപോലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്.

അബീദ്ഖാൻ, എന്ന സുമുഖനും സരസനുമായ ഒരു യുവാവിനെ അവർ അന്തഃപുരത്തിൽ കാമുകനായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ വിചാരം അസുയാധുഷമായ അപളുടെ ചില രോഷികൾക്കറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ താമസിയാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ ചെവികളിൽ അത് എത്തിച്ചേർന്നു.

ഝാജുഹാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖം കോപം കൊണ്ട് ചുവന്നു; അഭിമാനംകൊണ്ട് സിരകൾ വിളംഭിച്ചു. തന്റെ പുത്രിയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരമൊരു കഥ! അദ്ദേഹത്തിനത് ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അത് വിശ്വസിക്കണമോ വേണ്ടതോ? അദ്ദേഹം കഴങ്ങി.

“അതേ, തിരുമനസ്സ് ടോസ്റ്റർ മഹമ്മദ് മന്ത്രിച്ചു. “ഇത് തികച്ചും പരമാത്മമാണ്. കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലും അബീദ്ഖാൻ അന്തഃപുരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

ചക്രവർത്തിയുടെ പുരികം ചുളിഞ്ഞു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ശൗര്യം വിട്ടില്ല.

“മഹമ്മദ്, നല്ലവണ്ണം അഭ്യോചിച്ചുനേടൂ” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“നീ പെരുമാറുന്നസ്ഥലം എത്ര പരിശുദ്ധമാണെന്ന് നിനക്കറിയാമോ? മുകിലവംശത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെ സാരമായി സ്पर्ശിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണിതെന്നോർമ്മിക്കണം. നിനക്ക് തെറ്റു പററിയാൽ,—ശിക്ഷ—”

ടോസ്റ്റർമഹമ്മദ് തലകനിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു “അടിയൻ അത് തികച്ചും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത തെളിയിച്ചതല്ലാത്തപക്ഷം ഏതൊരു ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കുവാൻ അടിയൻ തയ്യാറാണ്.”

ഉദ്ധത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചക്രവർത്തി പെട്ടെന്നു നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു “ഈ രോസ്സാച്ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് നാം സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് കാമ്ചിരിക്കട്ടെ. കറാജ്ജുക്കു മതിയായ തെളിവു. മോത്തപക്ഷം നീ കഴുവിൽ തൂങ്ങേണ്ടതായിവരും. കാമ്ചിരിക്കട്ടെ.”

അന്തഃപുരത്തിലുള്ള തോട്ടത്തിൽ ചന്ദ്രികയുടെ മാടകം നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അയ്യവഹൃദയങ്ങൾ രസിക്കുന്നുണ്ട്. ചന്ദ്രികയിൽ കളിച്ച അവളുടെ മുഖത്ത് അടിഞ്ഞുവീണ അളക്കുടർ മുളിപ്പുകളുടെ നിഴൽമാർത്ഥി. അവളുടെ സന്ദർശനം പതിന്മുഴുവ് വളിച്ചതായിരുന്നില്ല. അബീദ്ഖാൻ—വികാരവിവരനായ ആ കാമുകൻ—ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കി.

“അൻ അയാളെ കുറിയ്ക്കുമായി പെറുക്കുന്നു, അബീദ്.”

“ഇത് പരമാത്മമാണോ, ബീംഗം”

“അതേ, ഇശ്വരൻ സാക്ഷിയായി.”

“എന്നെന്തോ?” അയാൾ അന്വേഷത്തോടെ കാമുകിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

“ബീംഗം സാഹിബ്” മറുപടിയായി അകറ്റത്തക്കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി അയാളെ നോക്കി. അകണ്ണുകളിൽ പ്രേമത്തിന്റെ വരികൾ സൂക്ഷ്മമായി വായിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. അവർ ചർച്ചിച്ച് മുഖം താഴിച്ചു.

“പ്രിയേ, ഇന്നു രാവിലെ ടോസ്റ്റർമഹമ്മദ് ചക്രവർത്തിയുമായി ഏതോ സംസാരിക്കുന്നതു

കണ്ടു. ചേരിയെ അയാൾ വിവാഹം കഴി
ക്കാൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് അപ്പോ
ഴാണ് സംശയം ജനിച്ചത്.”

“ഇല്ല, ഒരിക്കലുമില്ല; അതിനുള്ള ധൈര്യം
അയാൾക്കില്ല! മുകൾവംശത്തിന്റെ പാരമ്പ
ര്യത്തിന് അതൊരു തീരുമാന കളങ്കമായിരിക്കും.
ചെറുപ്പമേ മിന്നാമിനുണ്ട് ഒരു നക്ഷത്രവുമായീ
ചന്ദ്രനും പുലർത്താൻ ശ്രമിക്കുമോ?

“പ്രിയേ, ഭവതി ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കരു
ത്. അയാൾ കാമുകിയെ അശ്വപരിപാലിച്ചു.
ഭവതിയുടെ അകമ്പടകതപനിറഞ്ഞ അ പുഞ്ചി
രി അന്നൊന്ന് കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ! അതാ ചന്ദ്ര
നും, നക്ഷത്രങ്ങളും, പ്രകൃതിതന്നെയും പുഞ്ചി
രിക്കുന്നു. എത്രകൊണ്ട് ഭവതിക്കും!—”

വിഷാദാത്മകതപനിറഞ്ഞ ഒരു പുഞ്ചിരി
അ തുടത്ത ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ പൊടിഞ്ഞു.
“എനിക്ക് എന്തോ രഹസ്യമേകു തോന്നുന്നു.”

“ട്രാസ്മാറ്റ് മുഹമ്മദ് അന്തഃപുഷ്കാവൽക്കു
രായ സവചുവിനെ ചക്രവർത്തിയുടെ മു
ഹ്യിൽ അറയ്ക്കിച്ചു.

“സവാദ്യ! അന്തഃപുഷ്കരിൽ മിക്കമായികളി
യും എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് ബോധിപ്പി
ക്കൂ” ട്രാസ്മാറ്റ് അജ്ഞാപിച്ചു. “എന്തെ
ങ്കിലും മെയ്ക്കൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിന്റെ തല അ
തിരത്തരം പാദമണിവരും.”

“സവാദ്യ ഭരണകൊണ്ട് ഇതേയർച്ചാലൈ വിറ
ച്ചു. അയാളുടെ നൊറിയിൽ വിയർപ്പുപൊ
ടിച്ചു.

“ഭയപ്പെടേണ്ട! സത്യം നിന്നെ രക്ഷിക്കും”
ചക്രവർത്തി ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

ഒടുവിൽ വിറയ്ക്കുന്ന തൊണ്ടയോടെ അയാൾ
പുരമർത്ഥം പറഞ്ഞു. “മിതമനസ്സേ, അബീ
ദ്ഖാൽ അജ്ജിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം അന്തഃപു
ഷ്കരിൽ വരാറുണ്ട്—ഒരു സ്ത്രീയുടെ വേഷത്തിൽ
—രാത്രി മുഴുവനും അവിടെ കഴിക്കും.”

“അടുത്തതായി എന്ദാണയാൾ വരുന്നത്”
ട്രാസ്മാറ്റ് വിമുഖതയോടെ ചോദിച്ചു.

“സത്യം തുറന്നുപറയൂ” ചക്രവർത്തി അയാ
ളെ താഴ്ന്നിട്ട് ചെയ്തു.

“മറന്നാൾ സന്ധ്യയുൾക്കോ” മനസ്സിലാ
മനസ്സോടെയാണ് അയാൾ അതു പറഞ്ഞത്.

“സവാദ്യ—ഓർമ്മയിരിക്കട്ടെ, അരോടെങ്കി
യും ഇതിനെക്കുറിച്ച് രക്ഷരം മിണ്ടിയാൽ—
നിനക്ക് മരണം”—ട്രാസ്മാറ്റ് ഭീഷണിപ്പെ
ടുത്തി.

പതിവുപോലെ അബീദ്ഖാൽ അവിടു
സംഭാഷണത്തിൽ വരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു
തോഴി ചെന്നറിയിച്ചു.

“ചക്രവർത്തിയിൽമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുന്ന
ള്ളുന്നു”

അവർ രണ്ടുപേരും ഇരുന്നിരുന്നിട്ട് ഒന്നി
പ്പോയി. അയാളുടെ മുഖം മഞ്ഞുകട്ടപോലെ
വെളുത്തു.

“എന്ത്! അച്ഛൻ ഇപ്പോൾ ഇതുവഴി വരു
ന്നുവെന്നോ? അവർ അയക്കുന്നുപോയി.

അവർ നാമുപാടും നോക്കി. അയാളെ ക
ന്നൊളിക്കാൻ. കളിപ്പാമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
ഒരു വീഴ്ചാത്രമെ അപ്പോൾ അവിടെ രക്ഷരം
കൂട്ടായി ഉണ്ടായിരുന്നതു വിരേച്ഛ വിറച്ചു
അ കാമുകൻ വീഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഇറങ്ങി.

അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ ചക്രവർത്തി അവിടെ
എത്തി. അവിടെ അച്ഛനെ വന്ദിച്ചു

“മകളേ, നീ ഇപ്പോൾ എന്താണിവിടെ
ചെയ്യുന്നത്?”

“ഒന്നുമില്ലല്ലോ” അവർ കഴിയുന്നതും ശാ
ന്തമായി പറഞ്ഞു; തോഴിമാരുമായി സംസാ
രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു

“നീ എന്താണ് വൃത്തികേടായിനടക്കുന്നത്”
ഇപ്പോൾതന്നെ ഒന്നു കളിച്ച് നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ
ധരിക്കൂ.”

“വെള്ളം ചൂടായില്ലേയോ” അവർ ഒഴിഞ്ഞു
നോക്കി.

അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ നിന്ന് ആ വി
ദ്യയുടെ അടുപ്പിൽ തീ ഇടുവിച്ചു.

വീഴ്ചയ്ക്കു തീ ഇടാൻ അജ്ഞാപിച്ചപ്പോൾ
അ കാമുകിയുടെ ഹൃദയം തകർന്നു.

കഷ്ടം! ആ കാമുകന്റെ വിധി!!

തിരുമമ്പിൽ.

(ശേഷം)

എരിപൊരിക്കൊണ്ടു നിന്നൊരില്ലാരിനെ-
 യിരുളിൽനിന്നുമുണർത്തിയ ദീപമേ,
 മഹിതഗീതാസമുൽക്കൃഷ്ടതപമി-
 മ്മഹിയിൽ നിമ്മിച്ചൊരാൾക്കുപമേ,
 പരവശത്തെലോടയാനെത്തിയ
 പരമശാന്തിതൻ ഗംഗാപ്രവാഹമേ,
 ഉദയപാർശ്വത്തിൽനിന്നുമുണർന്നു :-
 നടുക്കെടുത്ത താമാർഷ സംസ്കാരമേ,
 ജയജയോജ്വലധസത്യപ്രകർഷമേ
 ജയജയോധ്യ ദിവ്യ നക്ഷത്രമേ.
 സുകൃതസുതംസന്ധസമൃദ്ധമായ്
 പ്രകൃതി നിമ്മിച്ചൊരൊന്നുതൃമിയിൽ
 കവുഷമായ് തീർന്ന പശ്ചിമദിക്കിൽനി-
 ന്നൊരുക്കൊടുക്കാറ്റയൻ പന്നെത്തേവ,
 അതിവകപ്പെട്ടുപൊയ്ക്കോയി, ഭാവുക-
 ശതിമൊളികളും മങ്ങിത്തളർന്നുപായ്.
 നിഖമടിഞ്ഞുമാ സംസ്കാരകേലുക-
 ത്തര, വൃദ്ധന്തരപോയതീയസിദ്ധികൾ
 ചപലമാരുതൊണ്ണവമേല്ക്കുതാ-
 വുപവനങ്ങൾ മരുപദേശങ്ങളായ്
 കരനിമേഷത്തിലെല്ലാം കഴിഞ്ഞുട-
 നിരുളുവന്നിവിടെങ്ങും നിറഞ്ഞുപായ്

തരളതാമങ്ങളാലോന്നനക്ഷണം
 കരളളിഞ്ഞു പൊവിഞ്ഞു പകിടവേ,
 ചാമതാനമുതിർത്തൊപ്പാടിതൻ
 ചിറകടികളും താനേ നിമയ്ക്കായ്.
 “ഒരുവെളിച്ചം, വെളിച്ചം, വെളിച്ചം” മെ-
 ന്നിരുളിമെങ്ങും മുഴങ്ങിയാരോദനം.
 കവിം കൗതുകം പെരുളിനക്ഷത്രമെ-
 ന്നൊളി പിഴറിഞ്ഞെളിഞ്ഞുകിഴക്കൻ
 മിളിതമാഹനമാറ്റിച്ചുശ്ശിത-
 ന്നൊക്കുറ്റോററു കണ്ണൂർ നീടവ,
 മഹിനസ്സാതന്ത്രോടാസ്സുദർശനം
 മഹിമിവിന്നിതാ കൈവന്നു ചോരനം.
 ഇരുളിൽനിന്നുമിപ്പത്തർപ്പലരിയിൽ
 ധാരയെയെത്തിച്ച ശുക്തനക്ഷത്രമേ,
 ഇരുളിനെത്തൻവെളിച്ചത്തിനാവെതി-
 ത്തരുളുവാനായുണർന്ന നക്ഷത്രമേ,
 കിളികലശരതന്നെകൃസന്ദേശമി-
 ന്നിളിമിംഗം മുഴങ്ങുവരെയ്ക്കുനി
 ഇനിയു ലുപം വിശ്രമിച്ചിഴുവാൻ
 തുനിയുകില്ലയോ? - പദനം മൽഗുടാ

സുഖാനന്ദകല്പം.

(പഞ്ചാബ് സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്).

കുഞ്ചൻ, കര, മെലിമുളി, ഹൃദയാഗം, ധനുക്കുഞ്ചൻ, രതരാവു, പ്രസവകുഞ്ചൻ ഇവ
 കളെ മാറി തെളുത്തുനിൽ നിഖനിറുത്തുവാൻ ഈ കല്പം സേവിക്കണം. ടി ബുക്ക് ഇനാൾ

വി. പി. അടക്കം റാ: ൧-൨൨ ക. മാത്രം

൯ റാ: ഡബ്ലിക്ക് ൨ ക.

മാനേജർ, ദിവ്യവേഷധാരാവ,
 മണലൂർ O S.

മാതൃഗീതം.

(എസ്. കെ. പെരിനാട്.)

മാതാവേ ജയിച്ചാലും
 നാല്പതുക്കോടിക്കേക-
 മാതാവേ ജയിച്ചാലും
 ഭാരതാവനിദേവി!
 സത്യാജ്യഭാരമന്തരിൽ
 നാകെപ്പാഴ്ക്കണമിങ്കൽ
 ധർമ്മികത്വമേ നീയു-
 മെത്രനുള്ളിഞ്ഞയ്യോ!
 അന്നൊരുമയിൽപ്പിവി
 ചാത്തിട്ടമിടയന്റെറ
 സുന്ദരമുഖിയിൽ
 നിന്നുനന്ദദൃശാനം
 ഇന്നിതാമരേ“മല-
 നഗ്നനാകൊരുമക്കീർ”
 തന്നെടുമുഖത്തുനി-
 ന്നടംഗളിക്കയോഹാഹാ!
 സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വാതന്ത്ര്യമി-
 ത്തുകുടിയൊരുന്നപോരും
 മാതാ പിന്നടിമത്ത-
 ഈജ്വലപൊട്ടിക്കുചാൻ
 പുതുമിമ്മണിനാട-
 റാസേതുഹിതമാവ-
 മേലൊരുമയെത്തൽ
 മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നീവ

 സത്യവ്രഹ്മിനീസത്യം
 കൈക്കൊൾവിൽഭൂതാശ്ചഭേ!
 ക്ഷത്രിയശാദികരപിന്നി-
 മെത്തുവിൻവക്ഷ്യത്തിങ്കൽ
 ദിവ്യമീയുപദേശം
 ഹിരണ്യംസഹജം
 തീവ്രതന്ത്രമേ-
 ഏകാഗ്രഹണത്തിൽ
 മൃത്യുവിൻപടിക്കൽത്തൽ-
 പ്രാണങ്ങളെ ഏറ്റു

സത്യഗ്രഹത്തിൽഫലം
 സാമ്പ്രതംകാൺമുതായേ!
 മന്ത്രിമന്ത്രിഷ്ടധന-
 ശക്തികളുണ്ടായറ-
 മെത്തിയിഴജഗത്തിനാ
 കാട്ടിയകിരാതത്വം
 മുട്ടുകുത്തുന്നുകുണ്ഡ-
 മമ്മുഖചടിയേറ്റും
 വൃദ്ധന്റെറതുപ്രാദത്തി-
 ലാഷവിശ്വത്തിൽമുനിൽ

.....
 കാണാപിന്നതാദൃശ-
 “ഹരി”യെത്തക്കത്തരിൽ
 പുണന്ന പുവാചലം
 പൊൻകുടമുടിക്കൊ
 കാർമ്മവപടവെങ്ങര
 നീഷിധനമേന്തികൽ
 താർമാതിൻകൊടിപൊങ്ങി
 നിന്നെ സുമധുരം
 അഴികളവകളാൽ
 ദേവികരം തകർന്ന
 ഉഴിതൽവികാരങ്ങൾ-
 വോവകരം, കൂത്താട്ടന
 ഐക്യത്തിൽനവഗാന-
 മാവതാൽവഗവുരം
 ഭാഗ്യവക്ഷേത്രത്തിനും
 ദേവകന്തെന്നിതാ
 മാതാവേ ജയിച്ചാലും
 നാല്പതുക്കോടിക്കേക-
 മാതാവേ ജയിച്ചാലും
 ഭാരതാവനിദേവി!

ഗ്രന്ഥാവലോകനം.

(വസന്തകാന്തി)

ഗ്രന്ഥകർത്താ നാലാമൽ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. ഏ. എൽ. ടി.

കൈരളിപ്പുസ്തകശാല,
കോട്ടയം.

}

വിഖ്യാത രൂപം.

പ്രതീക്ഷയിൽ തുടങ്ങി 'ജഗദ്രവച'ത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന 'വസന്തകാന്തി' ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വിഷ്ണുഭക്തകൃത പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ ഭൂമിപക്ഷത്തിന്റേയും ഹിംസാതന്ത്രം പ്രതീക്ഷയിൽ തുടങ്ങി ജഗദ്രവചത്തിൽ അവസാനിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണു്. പ്രസ്തുത രചനം കാർമ്മികപ്രകാരത്തിലുള്ളതും കവിതകളുമായ ഒരു ആരംഭവും അവസാനവും നൽകിയിരിക്കുന്നതു്.

"എന്നുണ്ടെങ്കിലും താവക: അഥോ-
ഭാസനമേവം മരിക്കുവാൻ
മാതൃകാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ പ്രേമ-
ഹൃത്തോടും കൂട്ടുകൈയൊടു".....
എന്നുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയാണ് ആരംഭം. അനന്തരം—

"പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ടെത്തിടുന്തു
നെയ്യെവിയിക്കും വസന്തകാലം
... ..
... ..

നിദ്രയിൽനിന്നു മുണർന്നു കാണുകൻ
ചിത്തമേ! നീ, യീ വസന്തകാന്തി"

എന്നു വസന്തകാന്തി കാണുവാൻ ചിത്തത്തെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ വസന്തകാന്തിയിൽ മതിമറന്നു മുങ്ങുവാഴും ഭാവിയിൽ വന്നുണ്ടാവുന്ന വ്യഥയെപ്പറ്റി കവി കാർമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്.

"കാലംകിടപ്പുണ്ടു നിന്റെ മുമ്പിൽ
കണ്ണിരിൽ മുങ്ങുവാൻ വേണ്ടു പോളം"

അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ ഈ വസന്തകാന്തിയിൽ അനന്ദിക്കുവാൻ കവി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മനോഹരമായ ഈ കവിതാലസ്യത്തിന്റെ പൊരുൾ ഗ്രന്ഥത്തിന് പൊതുവെ നൽകിയി

രിക്കുന്നതു്. അനന്തരം കാവ്യസ്വരൂപിണിയോടു് തന്റെ മലർത്തോപ്പിലെത്താൻ കവിയുടെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥനയാണു് നാം കാണുന്നതു്. പിന്നെ കാരണശാസ്ത്രം കവിതയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

മോക്ഷവഞ്ചിയിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനു ഒരു പ്രേമയാചന—പ്രേമഭാജനത്തോടുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥന—കാണുന്നു.

"ഹൃദയം തകർന്നാൽ തുകയൊരി-
ക്കടന്നശ്രവണിയേ മോഹമൊന്നി അൻ
അനുചരമായനിൽ പ്രേമമാധി-
ക്കയി, യെന്തൊന്നെങ്കിലും പകരമായി
അതു നീകനിഞ്ഞൊന്നു സിദ്ധിക്കിച്ചു-
മന്ത്രതന്നെയാണെന്റെ മോക്ഷവഞ്ചി"

എന്നുള്ള പരികർമ്മ ഹൃദയസ്പർശമായിട്ടുണ്ടു്. "വിചിക്താക്കളോടു്" എന്ന കവിതാലസ്യം ഇന്നു് പ്രത്യേകിച്ചു അർത്ഥവത്താണു്. യുദ്ധത്തിലെ വിജയത്തിനു കാരണഭൂതമായവർ സാധുക്കളായ നിരവധി യോദ്ധാക്കളാകുന്നു. എന്നാൽ ആ വിജയത്തിന്റെ ഖഗോളാനന്ദം കീർത്തിയും വന്നുചേരുന്നതു് സേനാനായകന്മാരിൽ മാത്രമായിരിക്കും. വിജയോത്സാഹത്തിൽ മരിക്കുന്ന ആഹ്ലാദിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അതിനു ചേരുന്നതായ യോദ്ധാക്കളുടെ കാഴ്ച പ്രാദേശിക വിസ്മയത്തെപ്പോലാണു ചെയ്യുന്നതു്. സായുധയുദ്ധത്തിലും നിരായുധയുദ്ധത്തിലും മറ്റു മത്സരങ്ങളിലും എല്ലാം ഇതു പരമാർത്ഥമാണു്. പ്രസ്തുത രചന ഇതിൽ കവി കാർമ്മിക്കുന്നു.

"രാപ്പകൽതൊഴിൽശ്ലാഘകർത്തനിൽ
വേർപിണിഞ്ഞു പണിയെടുത്തൊര
കഷ്ടനപ്പും വിജയത്തിനായി-

ഒട്ടാട്ടധികം സാമീപ്യം കാണുകയും ചെയ്തു,
അന്നുതന്നെ അവിടെനിന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

എന്നു സോൽക്കണ്ഠ കവി ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.
ഈ വിജയവസരത്തെ ഇനിയും യുദ്ധം ചെയ്തും ഉ
ണ്ടാകാതിരിക്കാനും പാരമ്പര്യവും പട്ടിണിയും
മദ്യവും മറ്റും പാരിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം മറ
യ്ക്കാനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്താ
ൻ കവി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘കവിയുടെ കണ്ണനിൽ’ മറ്റൊരു ചരമോത്സ
വത്തെ ഹൃദയസ്ഫുടനാകാവിധം ചിത്രീകരിക്കു
ന്നുണ്ട്.

“സകലമനുഭവവിതരൻ കവനങ്ങൾ
സരസമെന്നോതി സ്തുതിച്ചവനും,
പുകരതരൻ വെണ്ണിലാവോളങ്ങളെക്കൊച്ച
പുഞ്ചെപ്പിടിക്കണം ചെയ്തിരുന്നു.”

* * * * *
എന്നാൽ—

തിരയുവതില്ലെന്നാലാരുമയാളുടെ
നിരവധിജീവിതസങ്കടങ്ങൾ
കവനങ്ങളോരോന്നും ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ
കണികയാ— എന്നൊരു വശത്തോ?

കവിയുടെ കഥയാ സാമീപ്യകാരന്റെ സ
ങ്കടം അറിയാൻ ആരമില്ല. അവൻ കടസ്
എരിപൊരി കൊള്ളുന്നത്, നിസ്സാരങ്ങളായ
ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും അവൻ സഹി
ക്കേണ്ടിവരുന്ന യാതനകൾ— ഇല്ലെല്ലോ ആർ
റിയാനോ? അവന്റെ കൃതികൾ വിശേഷാൽ
ങ്ങളാണെന്നു ചുരുക്കം ആളുകൾ. സസ
ന്തോഷം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ പത്രങ്ങളുണ്ട്.
പക്ഷേ, അവന്റെ മോദനം മേർക്കാൽ ആ
ർക്കും ചെവിയില്ല; സങ്കടം കാണുവാൻ കണ്ണില്ല;
അവിയാൽ കരളമില്ല. ഈ ചരമോത്സവത്തെ
കവി അത്ഭുതം കരുതുന്നതോടെ വർണ്ണിക്കു
ന്നുണ്ട്.

മായാത്തവിത്രത്തിൽ പൊയ്ക്കൊയ രാഗുവ
ക്ഷിയെ കാത്താണ് കവി സന്തപിക്കുന്നത്.
അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ പറയുന്നു—

“ഹാ! സുഖമെന്നുള്ളതില്ലീയവനിയിൽ
അത്മാത്മതയ്ക്കില്ലസ്ഥാനം
എന്തിനാണി, വിടവ്! നീക്കിയെഴുത്തിതാ-
മുന്തിരിപ്പൊന്നുപാത്രം!”

‘സേവകൻ’ എന്ന കവിത യഥാർത്ഥത്തി
ന്റെ മറ്റൊരു ചിത്രീകരണമാണ്. കവി
ചോദിക്കുന്നു—

“ചാനോളം യജമാനൻ തന്നെമഹിമകൾ
വാഴ്ത്തുന്നതേവ്രതമാക്കിട്ടൊന്നായമ,
സാത്ത്യാപുണത്തിനായെന്തെന്തുകരം—

(ഏകം)

നിത്യം ചെയ്യുന്നിമാ നിന്നുടെജീവനാ-
(ബ്രഹ്മം)

മറയശിരോമണിതന്നെനി പുക്കുത്ത
മതിമാന്മാരുമുടം മാണിക്കമെല്ലിയാത്.

* * *

കൃത്യത്താൽക്കാലനേയും ജയിക്കുകയാണി-
മാരാപിച്ചിട്ടുണ്ടാണി സൗമ്യമം വെൺചന്ദ്രിക”

ഇങ്ങനെയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് ആ യജമാൻ
നാൾക്കു് അധഃപതനം വന്നാൽ ആ സേവക
ന്റെ മട്ടു മറ്റുത

“കടുവിൽ നിൽന്നാലന്മാർതാഴോട്ടുപതിക്ക-
(വേഗം)

പരിഹാസോക്തികൊണ്ട് വാൽ നീയല്ലേ മുൻ-
(പന്തിയിൽ?)

ഇതുകണ്ടു് നാമും കവിയോടൊപ്പം—

“ഇടിവെട്ടേറിക്കൂട്ടുണ്ടെന്നാകെത്തുവെണ്ണെങ്കി-
വിചിത്രംതോന്നെത്രമെല്ലായ് ചമഞ്ഞതേ”
എന്നു ചോദിച്ചുപോകുന്നു.

‘കുങ്കുമാരം’ എന്ന കവിതയിൽ, പാരിൽ
പാരമ്പര്യം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു രാജാക്കൻ സമു
ദായം അനുഭവിക്കുന്നിടത്തോളംകൊണ്ട് മേർക്കു
മധാനത്തെയോ ഏകമോകാത്തതോ പറ്റി
ചോദിക്കുന്നു എന്നു കവി രാജ്ഞിക്കുന്നു. അടിക
ത്താ ഏങ്ങാനുമുണ്ടെങ്കിൽ— അശ്വപതി സമാധാ
നമേവത “ചോന്നാടികൾ വച്ചിടത്തോട്ടേയ്ക്കു
നുള്ള കയ്യില്ല”

‘ചന്ദ്രഗാളി’വെ കൈക്കളം കവിയെ സങ്കട
പ്പെടുത്തുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
ആ രംഗം യോനകമാണ്.

“യുദ്ധത്തിനുമായില്ലിതുപോലൊരു
രക്തക്കളത്തെയെടുക്കുകാട്ടാൻ
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു കണ്ണിർക്കളങ്ങളെ
വർണ്ണിച്ചിട്ടില്ല കവികൾക്കേവരും.”

ഇങ്ങനെയുള്ള

“അരുക്കേട്ടിടവും നാണിച്ചുപോകുമി

കൃതകൃത്യങ്ങളെ, നിന്തിയാലും." എന്നു കവി ഹൃദയംഗമായി ഭരമ്യത്വിക്കുന്ന മുണ്ടു്.

നിഴലും വെളിച്ചവും, സൂര്യ, 'സൗമ്യരോടനം' ശോപീവാടം, 'മൃകരാഗം', 'ചിർമോഗ്യ', എന്നീ കവിതകൾ ഓരോറിൽനിന്നുള്ള അശയാനുവാദങ്ങളാണു്. എന്നാൽ അയയെ അങ്ങനെ പറഞ്ഞു നിസ്സാരമായി തള്ളാവുന്നതല്ല. കേവലം പരിഭാഷകളിലും പരിഭാഷകന്റെ വ്യക്തിവൈരാഗിയും കലർന്നിരിക്കും. അല്ല ജിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ പല ആളുകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഒരുപോലെതന്നെ ഊരിക്കായിരുന്നു. അങ്ങനെ കാണുന്നില്ല. ഈ ആശയാനുവാദങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ സുന്ദരങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്.

വസന്തകാന്തിക്കു് പൊതുവേ ഒരു വിഷാദാത്മകതയും ഇല്ലാതില്ല. എന്നാൽ രമണീയങ്ങളായ അശയങ്ങൾ സൗകമാത്യതയോടെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കവിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പുരാതനപരങ്ങളായ കവിതകൾ ഇതിലുണ്ടു്. എന്നാൽ അവ യഥാർത്ഥപുരാതനകവിതകളാണു്. സഹൃദയന്മാർക്കു് അറപ്പും വെറുപ്പുമുണ്ടാക്കുന്ന അശ്ലീലവസ്തുക്കൾ അല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വരിപോലും ഈ കൃതിയെ ദൂഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരു കാര്യമേ കവി കാർമ്മിക്കേണ്ടതുളളു. അ

ശയവിഷ്ണുനത്തിലുള്ള നിഷ്പഷ്ട രചനയിലും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് അതു്.

'കത്തിടുന്നവിരഹമാലിഖൈർ ചിത്തസ്സുനമചിത്തമോ.

വിരഹത്തെ അഗ്നിയായിട്ടാണു് ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ചിത്തസ്സുനം കരിയുകയല്ലാതെ അവിയുകയില്ലല്ലോ. 'ഭൂതമോദേന' 'മേഘമഹത്തോടു' 'വക്ഷസി' മുതലായവ അത്ര സുഖമല്ല. അതുപോലെ സംസ്കൃതത്തെ അനുകരിച്ചു് മുഖവചാത്തി ഭേദരാനിന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും ഒഴിച്ചു നിർത്തുകയാണു് നന്നു്. 'അജയ്യ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'അങ്ങയെ' എന്നു പലഭാഗത്തും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പൊതുവേ ചെറുതിൽ കനകൂടി നിഷ്പഷ്ടിക്കണമെന്നു് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

വസന്തകാന്തിക്കു് സാഹിത്യഭാവോക്തത്തിൽ നിശ്ചയമായും ഒരു സമുന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. അതിനെ സഹൃദയന്മാർ യഥോചിതം ആദരിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ ചിശ്ചാസം. മിസ്റ്റർ പിള്ള ഹൃദയംഗമായ അനുഭവമോദനം അർഹിക്കുന്നു.

P. K. G. P.

വായിച്ചു ചിരിക്കാം!

ചിന്തിച്ചു രസിക്കാം!

'ഡിംഡിമം'

(ഒരു ഉന്നത ഫലിതഗ്രന്ഥം.)

By K. G. Pillay, Editor, Chitrabhanu.

വില്പ എട്ടാണു.

ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക:—

Manager, "CHITHRABHANU" Haripad.
(The Malayalam Punch)

പുതിയ വൈദ്യപുസ്തകങ്ങൾ.

ശാർദ്ദംഗധരസംഹിതാ—

ഗ്രന്ഥാത്മചരിത്രം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ ചികിത്സാസാരസംഗ്രഹമായ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വൈദ്യഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 2 അണ 4

കുഷ്യരോഗസിദ്ധചികിത്സ—

സിദ്ധചികിത്സാപരമ്പരയിലുള്ളവർ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന അനവധി മഹായോഗങ്ങൾ അടങ്ങിയത്. വില രൂപാ 1 അണ 2

പ്രമേഹരഹസ്യചികിത്സ—

ഈ പ്രമേഹചികിത്സയിൽ ഉള്ള എല്ലാ യോഗവും ഒന്നുപോലെ ഫലിക്കുന്നതും, ഏറ്റവും രഹസ്യത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നതാണു്. വില രൂ. 1 അ. 2

വിരസിംഹാവലോകനം—

മുക്തസ്ഥലീവ്യാഖ്യാനസംഹിതം.

ഓരോ രോഗങ്ങൾക്കുമുള്ള കർമ്മവിചാകപ്രായശ്ചിത്തവിധികളും വ്യാധിശമനകരങ്ങളായ രഹസ്യസിദ്ധയോഗങ്ങളും അടങ്ങിയത്. വില രൂ. 2 അ. 4

ആസവാരിഷ്ടയോഗമഞ്ജരി—

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനസംഹിതം.

ഫലപ്രദങ്ങളായ ആറോളം ആസവാരിഷ്ടയോഗങ്ങൾ അടങ്ങിയത്. വില അ. 12

സഹസ്രയോഗം—

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനസംഹിതം.

സാധാരണ സഹസ്രയോഗത്തിലുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ഫലപ്രദങ്ങളായ പല വിശേഷയോഗങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. വില രൂ 1 അ. 6

ആരോഗ്യദീപം—

ശരീരവും ആരോഗ്യവും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും കൃണിസിസ്തവും, മെസൂരിസവും മറ്റും സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല ചികിത്സകളും അടങ്ങിയത്. വില രൂ. 4 അ. 8

കർഷകബന്ധു അഥവാ

കന്നുകാലിരോഗചികിത്സ—

കന്നുകാലികൾക്കു നേരിടുന്ന സകല രോഗങ്ങളുടെയും നിദാനങ്ങളും ചികിത്സകളും അടങ്ങിയത്. വില അണ 12

ആരോഗ്യകല്പദ്രുമം ബാലചികിത്സ.

കുയ്യുളങ്ങര രാമവാര്യർ അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതും, വൈദ്യലോകപ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു ദിവ്യഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 5 അ. 4

മാനേജർ,

വി. വി. പ്രെസ്സ്,

കൊല്ലം.

1 ഗാസിജയത്തി—
പാലം, നാരായണൻനായർ.	10 തെക്കത്തു—
തെക്കോട്ട, ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.
2 ഗാസിജിയുടെ ഉപവാസങ്ങൾ—	11 അഹിസേ—
പണ്ഡിറ്റ്, കെ. ഭരതൻ.
3 കരുടന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സാഹിത്യം—
നാലാകൽ, കൃഷ്ണപിള്ള എം. ഏ. എൽ. റി.	12 സമുദായത്തിന്റെറുമുയിൽ—
പുത്തപ്പ.
4 പരസ്സരസഹായസംഘങ്ങളും
ഗ്രാമോദ്ധാരണവും—
വടക്കുംകൂർ, രാജരാജവർമ്മരാജാ.	13 ബാലപാക്കി (അമേരിക്കയിലെ പുതു
റിയാസികൾ)—
എസ്. പി.
5 പ്രേമത്തിന്റെ പൊതു—
പട്ടം എൻ. ഗോപാലൻനായർ ബി. ഏ. ബി. എൽ.	14 സംഗീതപാക്കി (രാഗം)—
ലീല.
6 അവിവാഹിതന്റെ ആത്മകഥ (ചെറു
കഥ)—
എം. എസ്, ചന്ദ്രശേഖരവാർമ്മ.	15 കുമ്പകന്റെവിധി (ചെറുകഥ)—
പാൽക്കുളങ്ങര, ശ്രീധരൻനായർ.
7 കാവ്യകലയും, ശ്രംശാരസവും—
വെളൂർ, രാമസ്തിപ്പിള്ള.	16 തിരുമുയിൽ—
ഭരതേശ്വരി
8 നമ്മുടെ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനം—
കെ. എം. തോമസ്സ്.	17 മാതൃഗീതം—
എസ്. കെ. പെരിനാട്ട്.
9 കവി (ചർച്ചിക്കത്തം).	18 ഗ്രന്ഥാവലോകനം (പസന്തകാന്തി)

സ്വതന്ത്രപ്രായ ഭാവതൃസംഖ

അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ!

ഭാവിസന്താനങ്ങൾ അഭോഗികളായിരിക്കണമെങ്കിൽ!!

ഗൃഹശുശ്രൂഷയും, മൃതശയശാഗങ്ങളെയും ചുറ്റുന്നേക്കുമായി നശിപ്പിക്കുക.

സ്വസ്ഥമെടുപ്പും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും ആശ്ചര്യമുണ്ടാക്കുന്നതെങ്ങനെയെ

ചന്ദനസായനം (Regd)

പ്രസ്തുത രോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നു.

മൃതച്ചുട്ട്, സോമഭോഗം (അഥവാ വെള്ളംപോക്ക്) ഉള്ള സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ ഇവയെ നശിപ്പിച്ചു അശാസ്ത്രം, യൗവ്വനം, സൗന്ദര്യം ഇവയെ വീണ്ടെടുക്കുക.

റാത്തൽ 1-ക്ക് 5 ക.

സ്രീപുരൂഷന്മാർക്കു നന്ദപാലം അദ്ധ്യക്ഷൻ.

പാക്കിങ്ങ്, തപാൽ പുറമെ

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)

H. O. ചാലക്കുടി. ബ്രാഞ്ചുകൾ:- തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട, അമ്പലമുക്ക്.

N. B. വി. പി. ഏപ്പാട് മെയ് ധർമ്മിതിമാത്രം.

ഇംഗ്ലീഷ് ശതോപാദ്ധ്യായൻ.

ഈ ഗ്രന്ഥം ശുദ്ധയോടുകൂടി പഠിച്ചാൽ ഒരു മാസംകൊണ്ട്

ആർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അതിസമർത്ഥനാകാം.

വില രൂപാ ൪ മാത്രം.

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455.

Dated 28-11-1945

Reg. No. T. 116.

Reg. No. M. 4891.

വരിസംഖ്യ.

പരസ്യക്കൂലി.

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.

സ്ഥിരപരസ്യക്കാർക്ക്. ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്ക്

റെറ പ്രതിക്ക് 8 ണ.

മുഴുപ്പേജിന് 50 രൂ. 8 രൂ.

ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.

അരപ്പേജിന് 30 ,, 6 ,,

,, റെറ പ്രതിക്ക് 10 ണ.

കാൽപ്പേജിന് 20 ,, 4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിന്റെ ഒരുവശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇതേവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാമുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ.

വി. പി. ഏപ്പാട് ഇരുകൂട്ടർക്കും നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ എപ്പോഴും മുൻകൂറായിത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കണം.

അർദ്ധീസ്സിലേക്ക് അയക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ റാപ്പറിൽ കാണുന്ന അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പത്രക്കുരുട്ടിന്റെ പ്രതിവിതം അയച്ചിരിക്കണം. മാസിക ഇംഗ്ലീഷു മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, കൊല്ലം.